

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište dr. Ivše Lebovića 42

Poslovni broj: P-120/2024-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Bjelovaru, po sutkinji Zlati Bašek Skrba, u pravnoj stvari tužitelja MELUDO d.o.o., Batinjani, Batinjani 194, OIB: 16445213721, kojeg zastupa punomoćnica Marina Lacković, odvjetnica u Daruvaru, protiv tuženika FRANCK d.d., Zagreb, Vodovodna ulica 20, OIB: 07676693758, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici u Odvjetničkom društvu Škurla, Durmiš i Spajić d.o.o. u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 15. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 30. listopada 2026.

presudio je

I. Proglašava se nedopuštenim ovrha – pljenidba i prijenos novčanih sredstava tužitelja MELUDO d.o.o. OIB: 16445213721, Batinjani 194, 43500 Batinjani, zatražena na osnovu ovršne isprave-zadužnice broj: OV-4974/22 i zadužnice broj: OV-4163/20 tuženika FRANCK d.d. OIB: 07676693758, Vodovodna ulica 20, Zagreb, za iznos glavnice od 9.249,12 eura uvećano za zakonske zatezne kamate i troškove postupka.

II. Nalaže se tuženiku FRANCK d.d. OIB: 07676693758, Vodovodna ulica 20, Zagreb da tužitelju MELUDO d.o.o. OIB: 16445213721, Batinjani 194, 43500 Batinjani isplati iznos od 9.599,80 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, počam od dana 27. lipnja 2024. do isplate, sve to u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži proglašenje ovrhe nedopuštenom u odnosu na daljnji iznos glavnice od 9.249,12 eura uvećano za zakonske zatezne kamate i trošak.

IV. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu daljnjeg iznosa od 9.599,80 eura s zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana 27. travnja 2024. do isplate.

V. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice iz toč. II. izreke tekuće od dana 27. travnja 2024. do 26. lipnja 2024.

VI. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelji kao I. tužitelj MELUDO d.o.o. i Ninoslav Medaković iz Daruvara kao II. tužitelj podnijeli su 31. svibnja 2024. Općinskom sudu u Bjelovaru tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i isplate iznosa od 18.548,78 eura protiv tuženika FRANCK d.d.

2. Tužitelji u tužbi navode da su I. tužitelj i tuženik sklopili 15. srpnja 2022. Ugovor o poslovnoj suradnji FUG 363/2022/1004061. Naprijed navedenim Ugovorom I. tužitelj da se je odredbom čl. 2. Ugovora koja određuje predmet ugovora obvezao od tuženika naručiti 1.600,00 kg sretto espresso kave u zrnju ili 1.600,00 kg ostalih proizvoda iz asortimana tuženika. I. tužitelj da je ugovorom preuzeo i standard usluge tuženika, time da je tuženik na ime jednokratne nagrade na ime usklađivanja poslovanja sa standardima tuženika I. tužitelju isplatio iznos od 111.500,00 kn + PDV po fakturi I. tužitelja. Čl. 5. Ugovora da je ugovoreno osiguranje u vidu zadužnice na kojoj je kao jamac Platac naveden i II. tužitelj, kao tadašnji zakonski zastupnik I. tužitelja, a sve za slučaj kršenja odredbe čl. 2. i 4. Ugovora. Čl. 6 da je ugovoreno trajanje i prestanak Ugovora i to na način da isti traje do 15.06.2024. ili do realizacije ugovorenih količina iz čl. 2. st. 1. Ugovora. Iako je I. tužitelj u cijelosti ispoštivao sve ugovorne odredbe Ugovora, te je od tuženika kupio 1.600,00 kg kave i drugih proizvoda tuženika, sukladno odredbi čl. 2. Ugovora, te je tijekom trajanja Ugovora kavu pripremao u skladu s poslovnim standardima tuženika, tuženik je predao na naplatu izdanu zadužnicu, te je I. tužitelju zaplijenjen iznos od 18.548,78 eura, dok je isti iznos zaplijenjen i II. tužitelju. Na navedeni način tužiteljima da je zaplijenjen ukupan iznos od 37.097,56 eura, odnosno zadužnica da je po tuženiku dvostruko naplaćena, sve i da je došlo do kršenja odredbi Ugovora od strane I. tužitelja, a što tužitelji osporavaju. Posljedično navedenom, da su tužitelji pokrenuli postupak radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, te su rješenjem broj: Ovr-1290/2024-4 od dana 15. svibnja 2024. upućeni da u roku od 15 dana od primitka zaključka pokrenu parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, a sukladno odredbi čl. 50. st. 1. toč. 7. Ovršnog zakona. Nadalje u tužbi se navodi da na strani I. tužitelja nije bilo kršenja odredbi Ugovora o poslovnoj suradnji FUG 363/2022/1004061 od 15.07.2022., slijedom čega tuženik da nije imao zakonske niti činjenične osnove da aktivira naplatu po zadužnicama.

3. Nadalje u tužbi se navodi da je sukladno odredbi čl. 2. Ugovora I. tužitelj bio u obvezi naručiti 1.600,00 kg kave stretto ili 1.600,00 kg drugih proizvoda tuženika. Količine da su ugovorene alternativno, a ne kumulativno, time da je i objektivno nemoguće prodati u dvije godine 1.600,00 kg cappuccina i ostalih proizvoda, te se radilo o ugovorenoj zbirnoj količini od 1.600,00 kg koju da je I. tužitelj bio dužan naručiti i koju da je nesporno naručio. Nadalje, sukladno odredbi čl. 4 Ugovora I.

tuženik je u skladištenju i pripremi napitaka bio dužan postupati u skladu s poslovnim standardima tuženika, a što da je i činio. Budući da je I. tuženik realizirao ukupne ugovorene količine u mjesecu travnju 2024. ugovor da je istekao, time da I. tuženik ističe da je isti po ugovoru bio dužan samo naručiti količinu od 1.600,00 kg kave i drugih proizvoda iz asortimana tuženika, a ne iste nužno i potrošiti, pa čak niti platiti. Svi naručeni proizvodi od strane I. tuženika da su i plaćeni. Nadalje, tijekom trajanja Ugovora I. tuženik da je bio dužan skladištiti i pripremati napitke sukladno standardima tuženika, što je i činio, time da nakon prestanka Ugovora to više nije dužan činiti, a ugovorom je ispunjen narudžbom određene propisane količine kave i drugih proizvoda tuženika.

4. Nadalje tužitelji u tužbi navode da je tuženik i od I. tužitelja i od II. tužitelja naplatio ukupan ugovoren iznos osiguranja, iako je isti bio dužan sukladno odredbi čl.4. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika naznačiti da se radi o više solidarnih dužnika, na koji način bi se spriječila naplata od oba tužitelja za ukupni iznos potraživanja tuženika.

5. U tužbi se nadalje navodi da je čl.207. Ovršnog zakona propisano da sud, odnosno u konkretnom slučaju FINA donose u skladu s ovrhovoditeljevim prijedlogom, jedno rješenje o ovrsi, time da ako je ovrha određena protiv dvaju ili više solidarnih ovršenika naplata će se obaviti sa svih računa solidarnih ovršenika kod banaka u isto vrijeme tako da se sa svakoga naplati jednaka svota, s tim da zbroj tih svota ne smije prijeći iznos ovrhovoditeljeve ovršne tražbine. Zadužnice tuženika na FINI da su zaprimljene 26. travnja 2024. slijedom čega će sukladno čl.206 st.2. Ovršnog zakona istekom roka od 60 dana FINA naložiti prijenos ukupno zaplijenjenih sredstava tužitelja tuženiku, odnosno 27. lipnja 2024., na koji način će ovrha na novčanim sredstvima ovršenika biti u cijelosti provedena u dvostrukom iznosu.

6. Posljedično navedenom, a imajući u vidu da se radi o ovrsi na novčanim sredstvima ovršenika temeljem ovršne isprave koja će biti u cijelosti provedena prije zaključenja glavne rasprave u ovome predmetu, tužitelji ujedno tužbom traže od tuženika sukladno odredbi čl. 56 Ovršnog zakona da im vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom, kao i da mu naknadni štetu o čijem iznosu će se tužitelji naknadno očitovati tijekom postupka, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je tuženik ostvario svoju tražbinu.

7. Tužitelji u tužbi nadalje navode kako sve naprijed navedeno nisu mogli istaknuti u postupku iz kojeg potječe ovršna isprava — zadužnica, a sukladno odredbi čl.50. st.1. toč.7. do 10. Ovršnog zakona, budući da su sve navedene činjenice nastale nakon donošenja rješenja o ovrsi koje predstavlja ovršnu ispravu u predmetu. Slijedom svega naprijed navedenoga, a kako tuženik kao ovrhovoditelj sukladno odredbi čl.50. st.1. toč. 7 do 10. nije ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja kao ovršenika na temelju ovršne isprave, odnosno da nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, budući da je obveza tužitelja kao ovršenika prestala, tužitelji predlažu proglasi nedopuštenom ovrhu – pljenidbu i prijenos novčanih sredstava tužitelja zatražena na osnovu ovršne isprave-zadužnice broj: OV-4974/22 i zadužnice broj: OV-4163/20 te da se ukinu sve provedene radnje. Nadalje traže da se naloži tuženiku da svakom tužitelju isplati iznos od 18.548,78 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i potražuju troškove postupka.

8. Tuženik je 5. srpnja 2024. podnio odgovor na tužbu (str. 50-59) ističući prigovor stvarne nenadležnosti te da tužitelji sada po prvi puta navode da je predmet sklopljenog Ugovora o poslovnoj suradnji FUG 363/2022/1004061 od 15.07.2022. 1.tužiteljeva obveza naručiti ili 1.600,00 kg Stretto espresso kave u zrnju ili 1.600,00 kg ostalih proizvoda iz asortimana tuženika. Odnosno, da ističu da bi bila riječ o alternativno, a ne kumulativno ugovorenim količinama. Tuženik navodi da je ta tvrdnja tužitelja netočna te ju kao takvu tuženik izrijekom osporava i da ista predstavlja novi razlog i novu činjenicu pa da se tužba tužitelja ukazuje nedopuštenom te istu da valja odbaciti.

9. Nadalje, tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da su 15.07.2022. tuženik i tužitelji sklopili Ugovor kojim se 1.tužitelj – između ostalog (članak 2.1.) – za vrijeme važenja Ugovora, u periodu od 15.06.2022. do 15.06.2024. odnosno do realizacije ugovorenih količina, obvezao naručivati proizvode tuženika, i to:

"(i) Stretto espresso kavu u zrnju – 1.600,00 kg

(ii) ostale Proizvode iz asortimana Franck (Instant cappuccino, Instant kava, Hot Mix (vruća čokolada i kakao), čajeve, Franck ugostiteljske šećere i ostale proizvode iz FRANCK HoReCa asortimana) – 1.600,00 kg".

10. Nadalje tuženik navodi da je ukupna količina Robe koju se 1.tužitelj obvezao naručiti od tuženika 3.200,00 kg. Iako tužitelji sada pokušavaju prikazati drukčije, iz izričaja citirane ugovorne odredbe (članak 2.1.) da je jasno da se radi o kumulativno, a ne alternativno ugovorenoj količini. Tuženik ističe da se 1.tužitelj obvezao naručiti od tuženika i 1.600,00 kg Stretto espresso kavu u zrnju i 1.600,00 kg ostalih proizvoda iz asortimana tuženika. Da je tome tako da potvrđuje i činjenica da je 1.tužitelj – nakon narudžbe 1.600,00 kg Robe – nastavio naručivati Robu od tuženika. Ukazuje da su tužitelji smatrali da se Ugovorom preuzeta obveza iscrpljuje u narudžbi tek 1.600,00 kg (a ne 3.200,00 kg), nejasno je zašto i temeljem čega su tužitelji i dalje naručivali Robu od tuženika.

11. Tuženik u odgovori na tužbu nadalje navodi da se tužitelj Meludo d.o.o. obvezao u skladištenju i pripremi napitaka postupati u skladu s poslovnim standardima tuženika, prema uputama i pod nadzorom tuženika (članak 4. stavak 1. Ugovora). S druge strane tuženik, sukladno odredbi iz čl. 4. st. 2. Ugovora – na ime naknade troškova usklađivanja poslovanja sa standardima, a u vezi s obvezom iz čl. 4. st. 1. Ugovora – isplatio mu je jednokratnu nagradu u iznosu od 115.500,00 kn uvećano za PDV, a što sada prema fiksnom tečaju konverzije iznosi 18.498,24 EUR (dalje u tekstu: Nagrada). Radi povrata primljene Nagrade, tužitelji su predali tuženiku zadužnicu, i to 1.tužitelj u svojstvu glavnog dužnika, a 2.tužitelj u svojstvu jamca platca.

12. Tuženik nadalje navodi da su tužitelji povrijedili Ugovorom preuzete obveze, a zbog čega je sukladno čl. 5.2. Ugovora – osnovano podnio Zahtjeve za izravnu naplatu svoje tražbine jer da iz Perioda izvještaja od 15.06.2022. do 01.04.2024. kojeg svojoj tužbi prilažu sami tužitelji proizlazi da je preko R1 računa 1.tužitelj naručio tek 1.401 kg Stretto espresso kave u zrnju, a što je 199 kg manje od količine određene Ugovorom. Tuženik ukazuje da tužitelji nisu priložili i dodatne isprave – primjerice, pojedine narudžbenice, račune, potvrde o preuzetoj Robi i sl., a

koje bi sadržavale točne datume narudžbe/preuzimanja, žigove društava ili potpise ovlaštenih osoba pa da iz Perioda izvještaja nije moguće utvrditi ništa.

13. Prema informacijama kojima raspolaže tuženik, u razdoblju od 15.07.2022. do 23.03.2024. 1.tužitelj da je naručio 860 kg kave, a u razdoblju od 24.03.2024. do 10.04.2024. 1.tužitelj da je naručio čak 457 kg kave. Količina kave koju je 1.tužitelj kupio u samo dva tjedna (28% od ukupne količine definirane Ugovorom) da predstavlja očiti nesrazmjer u količini kave u odnosu na prethodno razdoblje od čak 20 mjeseci (52.5% od ukupne količine iz Ugovora). Nadalje tuženik navodi da su 10.04.2024. (dakle, neposredno nakon kupnje spomenutih 457 kg kave) tužitelji samostalno demontirali i uklonili sustav za spravljanje napitaka ovrhovoditelja, i to bez prethodne obavijesti, upute i nadzora tuženika. Ovime da je tužitelj Meludo d.o.o postupio protivno odredbi iz članka 4. stavka 1. Ugovora kojom se obvezao tuženiku da će skladištiti i pripremati napitke u skladu s poslovnim standardima te prema uputama i pod nadzorom tuženika.

14. Radi preciznijeg definiranja poslovnog standarda tuženika, a u skladu s kojim je, dakle, 1.tužitelj bio dužan postupati, tuženik u privitku dostavlja i Ugovor o poslovnoj suradnji Oznaka: OS 84/2018-PROFI kojeg su tuženik i 1.tužitelj sklopili 19.11.2018. Jednako tako, ukoliko su tužitelji smatrali da je njihova obveza iz Ugovora ispunjena (pa su odlučili ukloniti opremu tuženika), tužitelji da su o tome bili dužni obavijestiti tuženika te ga pozvati na demontažu i preuzimanje vlastitih uređaja. Ukazuje da činjenicu da je 1.tužitelj bez pristanka i nadzora tuženika te protivno Ugovornim obvezama, demontirao i uklonio tuženikove uređaje te postavio uređaje drugog proizvođača da su utvrdili tuženikovi radnici neposrednim uvidom tijekom izvršavanja nadzora u skladu s odredbama Ugovora iz 2022. i Ugovora o poslovnoj suradnji iz 2018. U konačnici, tako demontirani tuženikov uređaj 11.04.2024. u ime tuženika da je preuzeo ovlašteni serviser.

15. Tuženik ukazuje da ostaje nejasno kako bi 1.tužitelj u skladu s poslovnim standardima, prema uputama i pod nadzorom tuženika pripremio i poslužio krajnjim kupcima 457 kg kave ako je odmah po kupnji navedene količine demontirao tuženikov uređaj. Usporedbe radi, za količinu od 840 kg kave 1.tužitelju je bilo potrebno godinu i osam mjeseci.

16. Nadalje u odgovoru na tužbu tuženik navodi da je njegov motiv za sklapanje Ugovora bila prezentacija kave Stretto espresso na tržištu i želja da posjetitelji 1.tužiteljevog ugostiteljskog objekta (krajnji kupci) konzumiraju upravo tu vrstu tuženikove kave. Upravo u očekivanju da će 1.tužitelj svoju obvezu uredno ispuniti, tuženik je i sklopio Ugovor s tužiteljima te isplatio 1.tužitelju Nagradu iz članka 4. stavka 2. Ugovora. Slijedom navedenog, kako je 1.tužitelj – ne narudžbom ugovorenih količina Robe i neovlaštenom demontažom tuženikove opreme – prekršio ugovorne obveze (čl. 2. i čl. 4.), to je tuženik – postupajući po odredbi iz čl. 5.2. Ugovora 26.04.2024. osnovano podnio Financijskoj agenciji Zahtjeve za izravnu naplatu protiv tužitelja, a protiv kojih su tužitelji, pred naslovnim sudom, i pokrenuli odgovarajući ovršni, odnosno sada parnični postupak.

17. Nadalje tuženik navodi da postupajući po tuženikovim Zahtjevima za izravnu naplatu, Financijska agencija prenijela mu je kao ovrhovoditelju upravo

onoliko na koliko je tuženik imao pravo. Ni više ni manje od toga. Drugim riječima, tuženik nije dvostruko naplatio svoju tražbinu od tužitelja. Obrazlaže da je zbog obrazložene povrede ugovornih obveza od strane tužitelja 26.04.2024. odaslao Financijskoj agenciji Zahtjeve za izravnu naplatu, i to protiv 1.tužitelja temeljem Zaduzhnice OV-4163/201, protiv 1.tužitelja temeljem Zaduzhnice OV-4974/22, protiv 2.tužitelja temeljem Zaduzhnice OV-4163/20 i protiv 2.tužitelja temeljem Zaduzhnice OV-4974/22.

18. Tuženik nadalje navodi da je od 1.tužitelja naplaćeno:
-temeljem zaduzhnice OV-4163/20 iznos 13.272,28 EUR (na ime glavnice), 132,72 EUR (na ime troška/plaćenog predujma), 312,77 EUR (na ime zateznih kamata),
-temeljem zaduzhnice OV-4974/22 iznos 5.225,96 EUR (na ime glavnice), 132,72 EUR (na ime troška/plaćenog predujma) i 123,15 EUR (na ime zateznih kamata).
Ukupno 18.498,24 EUR (na ime glavnice) i 265,44 EUR (na ime troška/plaćenog predujma) i 435,92 EUR (na ime zateznih kamata).

U odnosu na Zahtjeve za izravnu naplatu podnesene za 2.tužitelja kako temeljem zaduzhnice OV-4163/20, tako i temeljem zaduzhnice OV-4974/22 ukupno je naplaćeno 0,00 EUR. Naime, kako je potraživani iznos tuženikove tražbine naplaćen od 1.tužitelja kao solidarnog ovršenika, Financijska agencija da je obustavila/opozvala svaku daljnju naplatu po istim osnovama za plaćanje.

19. Zaključno tuženik navodi da je predmetna izravna naplata provedena upravo onako kako je tuženik to naznačio prilikom podnošenja svojih Zahtjeva (solidarno) i da tuženik nije dvostruko naplatio svoju tražbinu, već je, sukladno odredbama Ugovora, pored obračunatih zateznih kamata i nastalih troškova, naplatio od tužitelja isključivo iznos od 18.498,24 EUR, a koji iznos odgovara upravo visini plaćene Nagrade iz članka 4.2. Ugovora (139.375,00 kn ili sada 18.498,24 EUR). Stoga ukazuje da se navodi tužitelja o dvostrukoj naplati tuženika ukazuju promašenima i netočnima. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da tužbeni zahtjev tužitelja odbaci kao nedopušten, podredno isti odbije kao neosnovan te naloži tužiteljima da nadoknade tuženiku troškove parničnog postupka.

20. Podneskom od 12. srpnja 2024. II. tužitelj Ninoslav Medaković je povukao tužbu uz zahtjev za naknadu troškova postupka, navodeći da je tuženik cjelokupnu tražbinu u iznosu od 19.199,00 eura na temelju bjanko zaduzhnica naplatio od prvo tužitelja, odnosno, drugo tužitelju da su zaplijenjena novčana sredstva vraćena, te je u odnosu na njega ovrha opozvana, dok je I. tužitelj naveo da ispravlja tužbu tako da sada, osim proglašenja ovrhe nedopuštenom, umjesto iznosa od 18.548,78 eura, zahtijeva isplatu iznosa od 19.199,00 eura (str. 91 do 94 spisa).

21. Tužitelji nadalje u podnesku od 12. srpnja 2024. navode da osporavaju da bi u smislu odredbe čl.52. st.5. OZ-a i čl.53. st.4. OZ-a u tužbi iznosili razloge koje nisu istakli u žalbi protiv rješenja o ovrsi, te da nema mjesta odbacivanju tužbe tužitelja, time da tuženik pogrešno tumači razloge u smislu odredbe čl.52. i 53. OZ-a. Razlog tužitelja za podnošenje tužbe u smislu odredbi OZ-a da je da tuženik nije ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja, budući da je obveza tužitelja prestala ispunjenjem Ugovora, na koje razloge su se tužitelji pozivali i u prijedlogu (žalbi) protiv rješenja o ovrsi. Potpuno da je netočno da bi se I. tužitelj temeljem citiranog Ugovora obvezali od tuženika naručiti 3.200,00 kg robe. Navedeni Ugovor da nije prvi

Ugovor koji je sklopljen između stranaka, time da se je prvi Ugovor stranaka smatrao ispunjenim kupnjom 1.600,00kg robe, nakon čega su stranke isti obnovili sklapanje novog istovjetnog Ugovora.

Nadalje u bitnom navode da je I. tužitelj temeljem Ugovora od tuženika bio u obvezi naručiti 1.600,00 kg robe koju količinu je I. tužitelj da je i naručio. Dostavljeni Period izvještaja da je dokument tuženika, odnosno poslovnog partnera tuženika putem kojeg je vršena narudžba robe, te koji je bio podloga za financijski obračun naručenih količina, koji je kao takav tuženik do sada smatrao vjerodostojnim.

No, s obzirom na osporavanje istoga, I. tužitelj se obvezuje dostaviti sudu na navedene okolnosti i daljnje dokaze u vidu narudžbenica i računa. Nadalje, navodi da je netočno da I. tužitelj nije izvijestio tuženika o ispunjenju Ugovora. Sukladno poslovnoj praksi stranaka, I. tužitelj je 19. travnja 2024. obavijestio ovlaštenu osobu tuženika Senada Topolko, putem e-maila senad.toploko@franck.hr da je realizacija po Ugovoru ispunjena u cijelosti, te se je ujedno molilo povrat Zaduznica. Sukladno općim načelima obveznog prava na koje se poziva tuženik I. tužitelj da se je pritom zahvalio na dosadašnjom dobroj poslovnoj suradnji. Nadalje navodi da I. tužitelj nije bio u obvezi naručivati određenu količinu robe tužitelja u mjesečnim ili drugim razmacima, nego je sukladno Ugovoru bio dužan u ugovorenom vremenskom periodu naručiti robe tuženika u količini od 1.600,00 kg, što da je i učinio.

U navedenom smislu da su neodlučni navodi odgovora na tužbu o vremenskom slijedu naručivanja robe, sve kako isto nije bilo predmet ugovornog odnosa. Nadalje tužitelj navodi da je točno da je I. tuženik demontirao sustav za spravljanje napitaka tuženika, time da dostavljenim Ugovorom o poslovnoj suradnji nije niti ugovorena demontaža od strane tuženika, već samo montaža uređaja, koji uređaj je slijedeći dan i preuzet od strane tuženika po ovlaštenom serviseru, što da samo potvrđuje navode tužitelja da je tuženik bio upoznat s ispunjenjem Ugovora, te nema govora o kršenju ugovornih odredbi u postupanju I. tužitelja.

Motiv tuženika za sklapanje Ugovora da je jasan, i to da je prezentacija robe tuženika, prvenstveno Stretto kave u zrnu, koju kavu je I. tužitelj prezentirao na tržištu i nudio na konzumaciju potrošačima tijekom trajanja Ugovora, a koji Ugovor je izvršen ispunjenjem uvjeta narudžbe 1.600,00 kg robe tuženika. I. tužitelj stoga u cijelosti i nadalje osporava da bi prekršio ugovorne obveze.

Nadalje, u odnosu na II. tužitelja Ninoslava Medaković, ističe se da je točno da su zaplijenjena novčana sredstva istekom roka od 60 dana vraćena na račun, odnosno da je u odnosu na njega ovrha opozvana, slijedom čega isti više nema pravni interes za vođenje ovog postupka, slijedom čega II. tužitelj povlači tužbu protiv tuženika.

22. Nadalje se u podnesku od 12. srpnja 2024. u bitnom navodi kako iz dokumentacije dostavljene po tuženiku proizlazi da je od I. tužitelja naplaćen ukupan iznos od 19.199,60 eura, te I. tužitelj u navedenom smislu da ispravlja tužbeni zahtjev sada pod točkom II. istoga na način da od tuženika potražuje isplatu navedenog iznosa, umjesto ranije naznačenog iznosa od 18.548,78 eura.

Tužbeni zahtjev tužitelja MELUDO d.o.o. stoga sada glasi:

"Proglašava se nedopuštenim ovrha – pljenidba i prijenos novčanih sredstava tužitelja MELUDO d.o.o. OIB: 16445213721, Batinjani 194, 43500 Batinjani, zatražena na osnovu ovršne isprave-zaduznice broj: OV-4974/22 i zaduznice broj: OV-4163/20 tuženika FRANCK d.d. OIB: 07676693758, Vodovodna ulica 20, Zagreb, te se ukidaju sve provedene radnje.

II. Nalaže se tuženiku FRANCK d.d. OIB: 07676693758, Vodovodna ulica 20, Zagreb da tužitelju MELUDO d.o.o. OIB: 16445213721, Batinjani 194, 43500 Batinjani isplati iznos od 19.199,60 € s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana 27. travnja 2024. do isplate, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak ovog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

23. Općinski sud se rješenjem broj P-487/2024-10 od 26. rujna 2024. (str. 99-102) oglasio mjesno nenadležnim i predmet je dostavljen ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom na daljnje postupanje koje se sada vodi pod brojem P-120/2024.

24. U podnesku od 22. studenoga 2024. (str. 107-111) tuženik navodi u bitnom u odnosu na „povredu ugovornih obveza“ kao i u tužbi da iz odredbe iz čl. 2. Ugovora jasno proizlazi da se 1.tužitelj obvezao naručiti 1.600,00 kg Stretto espresso kave u zrnju i 1.600,00 kg ostalih proizvoda iz asortimana FRANCK-a – ukupno 3.200,00 kg robe. A sve i kada bi se prihvatio navod 1.tužitelja da bi narudžba tek 1.600,00 kg proizvoda od strane tužitelja predstavljala uredno ispunjenje Ugovora (a ne predstavlja), tužbeni zahtjev ni tada ne bi bio osnovan (odnosno pokretanje predmetne ovrhe od strane tuženika je osnovano) jer iz isprava koje sami tužitelji dostavljaju uz tužbu („Period izvještaja od 15.06.2022. do 01.04.2024.“) da proizlazi da su tužitelji naručili tek 1.401 kg kave od tuženika. Stoga zaključuje da se radi o povredi odredaba iz čl. 2. i 4. Ugovora pa da je, posljedično, tuženik, sukladno odredbi iz čl. 5. st. 2. Ugovora, osnovano aktivirao zadužnice i pokrenuo postupak izravne naplate protiv tužitelja. Nadalje, navodi u bitnom da nepošteno postupanje 1.tužitelja i izravno kršenje odredaba Ugovora potvrđuje i činjenica da je 1.tužitelj samostalno demontirao tuženikov uređaj za spravljanje napitaka, a što da je suprotno odredbama iz čl. 4. st. 1. Ugovora.

Dodatno, tuženik navodi da su njegovi djelatnici 10. travnja 2024. pri obilasku objekta 1.tužitelja, utvrdili da je 1.tužitelj samostalno demontirao uređaj, dok je 1.tužitelj obavijest o navodnom ispunjenju Ugovora odaslao tuženiku tek 19. travnja 2024. Smatra da 1.tužitelj i iz ovog razloga nije postupao u dobroj vjeri te da je nesumnjivo povrijedio Ugovorom preuzete obveze.

U odnosu na preinaku tužbe tuženik navodi da se protivi preinaci odnosno povećanju tužbenog zahtjeva 1.tužitelja na iznos od 19.199,60 EUR budući da je – iz svih naprijed iznesenih razloga već ranije postavljen tužbeni zahtjev (na iznos od 18.548,78 EUR) neosnovan. Odnosno, sve i da sud dopusti 1.tužitelju preinaku tužbe, njegov tužbeni zahtjev da bi opet bio neosnovan.

25. Rješenjem ovog suda broj P-120/2024-4 od 26. studenog 2024. riješeno je (str.112-113):

"I Utvrđuje se da je drugo tužitelj Ninoslav Medaković povukao tužbu.

II Nalaže se drugo tužitelju Ninoslavu Medakoviću naknaditi tuženiku Franck d.d. troškove parničnog postupka u iznosu od 625,00 eur, u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tuženika Franck d.d. za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 741,00 eur u odnosu na drugo tužitelja Ninoslava Medakovića, kao neosnovan.

IV. Dopušta se preinaka tužbe prvo tužitelja Meludo d.o.o. tako da tužbeni zahtjev sada glasi:

"I. Proglašava se nedopuštenim ovrha – pljenidba i prijenos novčanih sredstava tužitelja MELUDO d.o.o. OIB: 16445213721, Batinjani 194, 43500 Batinjani, zatražena na osnovu ovršne isprave-zadužnice broj: OV-4974/22 i zadužnice broj: OV-4163/20 tuženika FRANCK d.d. OIB: 07676693758, Vodovodna ulica 20, Zagreb, te se ukidaju sve provedene radnje.

II. Nalaže se tuženiku FRANCK d.d. OIB: 07676693758, Vodovodna ulica 20, Zagreb da tužitelju MELUDO d.o.o. OIB: 16445213721, Batinjani 194, 43500 Batinjani isplati iznos od 19.199,60€ s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana 27. travnja 2024. do isplate, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak ovog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

26. U odnosu na preinaku tužbe, ističe se da prema odredbi čl. 191. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25; dalje: ZPP) preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći, a ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe (što je predmetno slučaj), zahtijeva iz iste činjenične osnove drugi predmet ili novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti. Tim više što i prema odredbi čl. 190. st. 3. ZPP-a sud može dopustiti preinaku tužbe, čak i kad se tuženik preinaci protivi, ako smatra da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Budući je do povećanja tužbenog zahtjeva došlo uslijed okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe budući je 26. lipnja 2026. došlo do naplate ukupnog iznosa od 19.199,60 eura te je navedena preinaka svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama te je dopuštena i sukladno odredbama čl. 56. Ovršnog zakona u svezi čl. 210. st. 4. Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 6/24., dalje: OZ), stoga je rješenjem ovog suda broj P-120/2024-4 od 26. studenog 2024. dopuštena preinaka tužbe.

27. Rješenje ovog suda broj P-120/2024-4 od 26. studenog 2024. o povlačenju tužbe i u odluci o troškovima postupka sve u odnosu na II. tužitelja Ninoslava Medakovića je pravomoćno. Stoga se nadalje u presudi označava kao tužitelj dosadašnji I. tužitelj MELUDO d.o.o.

28. Tijekom postupka izvršen je uvid u isprave u spisu i to u Ugovor o poslovnoj suradnji FUG 363/2022/1004061 (str. 12-14 spisa), podatke Očevidnika FINE (str. 15-17 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje (str. 18 spisa), podatke PBZ-detalji transakcije (str. 19-21 spisa), podatke-period izvještaja 15/07/2022-10/04/2024 (str. 22 spisa), obavijest Financijske agencije (str. 23 spisa), e-mail korespondencija (str. 24-25 spisa), Izjavu (str. 62 spisa), prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim (str. 64-67 spisa), specifikaciju izvršenja (str. 70-75 spisa), ugovor o poslovnoj suradnji (ugostiteljska oprema) od 19. studenog 2018. (str. 76 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje (str. 78 spisa), zahtjev za izravnu naplatu (str. 80-87 spisa), e-mail korespondenciju (str. 95-98 spisa).

Izvršen je uvid u dokumentaciju dostavljenu od strane ROTO DINAMIC d.o.o. za potrebe vještačenja (str. 162-416 spisa) i dokumentaciju dostavljenu od strane tužitelja za potrebe vještačenja (str. 418-1079 spisa).

Nadalje pročitani su iskazi svjedoka Ninoslava Medakovića, Senada Topolko i Dragana Budimira od 25. veljače 2025. (str. 123-131 spisa), Ivica Spajića, i svjedoka Lovre Pleskalta, te tužitelja po zastupniku po zakonu Draženu Dobraš i po prokuristi Bruni Mariću od 27. veljače 2025. (str. 132-142 spisa). Pročitani su nalaz i mišljenje knjigovodstveno-financijskog vještaka od 1. rujna 2025. društva LIDER d.o.o. Bjelovar, a koje je provela Sanja Radoš, stalni sudski vještak iz navedenog društva (str. 1080-1094 spisa) i odgovor vještaka od 21. listopada 2025. na podnesak tuženika od 8. listopada 2025. (str. 1106-1108). Dodatno su zatraženi su podatci od ROTO DINAMIC d.o.o. o količinama kave i drugih proizvoda koje je tužitelj naručio i platio gotovinskim putem, te je izvršen uvid u i dokumentaciju dostavljenu od strane ROTO DINAMIC d.o.o. (str. 1130-1140 spisa).

29. Rješenjem ovog suda broj P-120/2024-9 od 5. ožujka 2025. (str. 143-145) određeno je knjigovodstveno-financijsko vještačenje po društvu LIDER PREMIUM d.o.o. za poslovno savjetovanje, promet nekretninama te usluge, a koje će provesti Sanja Radoš, stalni sudski vještak, kojem je naloženo utvrditi da na temelju tužiteljevih poslovnih knjiga, dokumentacije društva Roto dinamic d.o.o., OIB: 24723122482, Samobor, Ulica grada Wirgesa 14 i druge dokumentacije koju bude smatrao potrebnom koje tuženikove proizvode i u kojoj količini je tužitelj naručio od Roto dinamic d.o.o. u razdoblju od 15. lipnja 2022. do 10. travnja 2024., odnosno do 19. travnja 2024., te da utvrdi je li tužitelj do dana izrade nalaza i mišljenja tako naručene količine u cijelosti ili djelomično vratio društvu Roto dinamic d.o.o. Vještak je dostavio nalaz i mišljenje (str. 1080-1094 spisa) i odgovor na prigovor tuženika (str. 1106-1108 spisa). Stranke su izričito navele na ročištu za glavnu raspravu da ne predlažu usmeno saslušanje vještaka, a kako nakon pisanog očitovanja vještaka na prigovor tuženika nije bilo daljnjih primjedbi i prigovora na nalaz i mišljenje sud je nalaz i mišljenje prihvatio kao jasan i vjerodostojan te dan u skladu s pravilima struke. Stoga vještak nije usmeno saslušan sukladno čl. 492.c st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25; dalje: ZPP).

30. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno članku 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

31. Predmet spora je prema konačno postavljenom zahtjevu proglašenje ovrhe nedopuštenim i to pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava tužitelja MELUDO d.o.o., zatražena na osnovu ovršne isprave-zadužnice broj: OV-4974/22 i zadužnice broj: OV-4163/20 tuženika FRANCK d.d. Predmet spora je i zahtjev za povrat u ovrsi, odnosu postupku izravne naplate naplaćenog iznosa od 19.199,60 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Tijekom postupka:

-Nije sporno da su stranke sklopile Ugovor o poslovnoj suradnji FUG 363/2022/1004061 od 15. srpnja 2022.

-Nije sporno da je na temelju odredbe čl.4.2. Ugovora o poslovnoj suradnji FUG 363/2022/1004061 od 15. srpnja 2022. tuženik isplatio tužitelju jednokratnu nagradu u iznosu od 111.500,00 kn uvećano za PDV.

-Sporno je je li tužitelj prekršio odredbe čl. 2. i 4. ugovora odnosno je li ili nije naručio od tuženika ugovorenu količinu robe i je li neovlašteno protivno ugovoru demontirao tuženikov aparat za kavu bez obavijesti o tome tuženiku. Iz tog razloga sporno je je li tuženik neosnovano predao na izravnu naplatu Financijskoj agenciji zadužnicu OV-4974/2022 i OV-4163/2020, odnosno je li iz tog razloga nedopuštena ovrha na temelju tih zadužnica.

-Sporno je što je predmet obveze iz čl.2. ugovora, odnosno je li se tužitelj obvezao naručiti od tuženika 1600 kg Stretto espresso kave u zrnu i ostalih proizvoda iz asortimana tuženika u količini od 1600 kg, ukupno 3200 kg ili je riječ o ukupnoj količini od 1600 kg Stretto espresso kave u zrnu i ostalih proizvoda.

-Sporno je i je li riječ o novoj činjenici vezanoj za navedene tumačenje ugovora s obzirom na sadržaj tužiteljevog prigovora u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Ovr-1290/2024.

-Nije sporno da su stranke sklopile i Ugovor o poslovnoj suradnji OS 84/2018-PROFI od 19. studenog 2018.

- nije sporno da je ugovoreni dobavljač (distributer) proizvoda tuženika za tužitelja – društvo ROTO DINAMIC d.o.o.

32. Prema čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, pa ukoliko u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog zahtjeva ili navoda. Prema čl. 221.a ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlažu dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja. Ta pravila obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

33. Iz Ugovora o poslovnoj suradnji FUG 363/2022/1004061 (str.12-14) proizlazi da je sklopljen između FRANCK d.d. kao prodavatelja i MELUDO d.o.o., te

Ninoslava Medakovića iz Daruvar, Žrtava fašizma 39, OIB: 10591502924, kao jamaca platca (u daljnjem tekstu: Jamac-platac) dana 15.07.2022.

Odredbe Ugovora glase:

"UVODNE ODREDBE

Članak 1.

1.1.Franck je društvo koje se, bavi djelatnošću proizvodnje kave, čaja, kavovina napitaka i drugih proizvoda za ugostiteljstvo.

1.2.MELUDO je valjano registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti.

1.3.MELUDO želi koristiti Franckov asortiman proizvoda za ugostiteljstvo (dalje: Proizvodi) u ugostiteljskom objektu: caffè bar PUBLIC, Trg Kralja Tomislava 23 i Restoran IZLETIŠTE KOD FRANCUZA, Zeleni Brijeg 54, Daruvar.

1.4.Franck je razvio standarde skladištenja, pripreve i serviranja svojih Proizvoda u ugostiteljskim objektima, čije je pridržavanje nužno kako bi se osigurala visoka kvaliteta serviranja Proizvoda krajnjim korisnicima te zaštitio poslovni ugled Francka i njegovih Proizvoda.

1.5.Ugovorne strane u cilju ostvarenja svojih poslovnih interesa pristupaju sklapanju ovog ugovora te uređuju međusobni odnos kako slijedi.

PREDMET UGOVORA

Članak 2.

2.1.Ugovorne strane suglasno utvrđuju da MELUDO naručuje proizvode Francka, i to:

(i)[Stretto espresso kavu u zrnu —, 1.600,00kg]

(ii) [ostali proizvodi iz asortimana Francka: Instant capuccino, Instant kava, Hot Mix (vruća čokolada i kakao, čajeve, Franck ugostiteljske šećere i druge proizvode iz FRANCK HoReCa asortimana] — 1.600,00 kg.

2.2.Franck će osigurati isporuke proizvoda MELUDO u količinama ugovorenim u gornjem stavku ovog članka na temelju pojedinačnih narudžbi MELUDO te u skladu s člankom 3 ovog ugovora.

NARUDŽBE I UGOVORENE KOLIČNE

Članak 3.

3.1.Sve ugovorene količine proizvoda iz čl.2 . st.1 ovog ugovora kao i ev. dodatne količine proizvoda, MELUDO se obvezuje naručivati od distributera o čijoj će tvrtki, adresi i OIB-u Franck izvijestiti MELUDO pisanim putem odmah po sklapanju ovog ugovora.

STANDARDI USLUGE PRIPREME NAPITAKA

Članak 4.

4.1.MELUDO se obvezuje u skladištenju i pripremi napitaka postupati u skladu s poslovnim standardima Francka, prema uputama i pod nadzorom Francka. U te svrhe će MELUDO osigurati da su svi njegovi radnici koji rukuju proizvodima Francka za to posebno educirani.

4.2.Franck će MELUDO na ime naknade troškova usklađivanja poslovanja sa standardima Francka isplatiti jednokratnu nagradu u iznosu od 111.500,00 kn uvećano za PDV (dalje: Nagrada):

4.3.Iznos Nagrade iz čl. 4.2. Ugovora, Franck će isplatiti MELUDO na temelju fakture koju će MELUDO ispostaviti Francku u roku od 30 dana od dana sklapanja ovog Ugovora, s dospijecom plaćanja od daljnjih 30 dana i uz uvjet daje Francku prethodno predana uredno ispunjena i ovjerena zadužnica sukladno čl.5. ovog ugovora.

OSIGURANJE

Članak 5.

5.1. Radi osiguranja povrata primljene Nagrade, MELUDO je nakon sklapanja ovog ugovora obvezna predati Francku zadužnicu s ovjerenim potpisom zakonskog zastupnika MELUDO kod javnog bilježnika i žigom, izdanu na vrijednost od 111.500,00 kn uvećano za PDV. Zadužnicu će u svojstvu jamca platca po ovom ugovoru potpisati vlasnik i/ili zakonski zastupnik MELUDO.

5.2. Zadužnica iz gornjeg stavka ovog članka predstavlja valjano sredstvo osiguranja tražbina Francka i nakon raskida ili prestanka ugovora, kao i u slučaju njegovog produženja te Franck može zadužnicu aktivirati u slučaju kršenja obveza iz čl.2. i 4. ovog ugovora i bez prethodne obavijesti, opomene ili poziva MELUDO.

TRAJANJE UGOVORA I PRESTANAK**Članak 6.**

6.1. Ugovor stupa na snagu 15.06.2022. i traje do 15.06.2024., odnosno do realizacije ugovorenih količina iz čl.2.st.1.

U slučaju da količine navedene u čl. 2.st. 1. nisu realizirane tijekom trajanja ovog ugovora, njegovo važenje će se produžiti i bez sklapanja posebnog pisanog sporazuma, ali najviše za 12 mjeseci.

6.2. U slučaju da tijekom važenja ovog ugovora postane evidentno da MELUDO ne ispunjava svoje u obveze iz čl.2. i 4. ovog Ugovora, Franck ima pravo zatražiti povrat Nagrade, uvećano za PDV, odnosno aktivirati primljenu zadužnicu neovisno o tome je li ovaj ugovor i dalje na snazi.

TAJNOST**Članak 7.**

7.1. Podaci sadržani u ovom ugovoru predstavljaju poslovnu tajnu.

7.2. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da bez prethodnog pisanog dopuštenja druge ugovorne strane neće otkrivati podatke sadržane u ovom ugovoru. Otkrivanje podataka zaposlenicima, savjetnicima i drugim savjetnicima, kao ni otkrivanje podataka na zahtjev sudskih, upravnih i drugih regulatornih tijela neće se smatrati nedopuštenim otkrivanjem podataka.

ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 8.**

Izmjene i dopune i slanje obavijesti

8.1. Osim u slučaju iz čl. 6.1. sve izmjene i dopune ovog ugovora moraju biti sastavljene u pisanom obliku i potpisane od ovlaštenih predstavnika ugovornih strana.

8.2. Međusobne obavijesti ugovorne strane dostavljati će jedna drugoj preporučenom pošiljkom na adrese navedene u zaglavlju ugovora. Obavijest se smatra dostavljenom danom dostave. U slučaju nemogućnosti dostave kao dan izvršene dostave smatra se dan predaje preporučene pošiljke s povratnicom pošti.

Članak 9.

Salvatorna klauzula

9.1. Ako sud ili neko drugo nadležno tijelo utvrdi da je neka od odredbi ovog ugovora bila ili postala ništava, ista će biti izdvojena iz ugovora, koji će u preostalom dijelu nastaviti proizvoditi pravne učinke. U tom slučaju ugovorne će strane pristupiti zamijeni nevažeće odredbe važećom, na način da se time postiže ista ili približno ista svrha koju su ugovorne strane namjeravale postići ništavom odredbom.

Članak 10.

Sporovi i nadležnost suda.

10.1. Ugovorne strane se obvezuju da će eventualne sporove nastojati riješiti sporazumno. U slučaju spora strane ugovaraju nadležnost stvarno nadležnog suda u Zagrebu.

Članak 11.

Primjerci ugovora

11.1. Ovaj ugovor sastavljen je u dva primjerka od kojih svaka Ugovorna strana zadržava po jedan."

34. Nadalje iz isprava u spisu proizlazi:

- Iz priloženih e-mail poruka proizlazi da je tužitelj obavijestio tuženika o tome da je prema njemu ispunjena realizacija u cijelosti i moli povrat zadužnica i zahvaljuje na dosadašnjoj suradnji. Prema izvedenim dokazima tuženik na taj e-mail nije pisano odgovorio time da je e-mail poslan 19. travnja 2024. (str. 24-25 spisa).

- da je tuženik 24. travnja 2024. podnio Zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja MELUDO d.o.o. temeljem zadužnice broj OV-4163/2020 (str. 82-83 spisa) i temeljem zadužnice broj OV-4974/2022 (str. 84-85 spisa).

- Prema specifikacijama izvršenja osnove za plaćanje za tužitelja MELUDO d.o.o. dostavljene po tuženiku (str. 72 spisa) proizlazi da je dana 26. lipnja 2024. izvršena naplata iznosa od 13.405,00 eura glavnice, temeljem zadužnice broj OV-4163/2020, od toga se iznos od 13.272,28 eura odnosi na glavicu, a iznos od 132,72 eura na trošak, te je naplaćen i iznos od 312,77 eura na ime kamata, ukupno naplaćeno je po toj zadužnici 13.717,77 eura.

- Prema specifikacijama izvršenja osnove za plaćanje za tužitelja MELUDO d.o.o. dostavljene po tuženiku (str. 74 spisa) proizlazi da je dana 26. lipnja 2024. izvršena naplata temeljem zadužnice broj OV-4974/2022 iznosa od 5.358,68 eura od toga na ime glavnice 5.225,96 eura, te trošak u iznosu od 132,72 eura, te je naplaćen i iznos od 123,15 eura na ime kamata, ukupno naplaćeno je po toj zadužnici 5.481,83 eura.

35. Dakle, ukupno je u postupku izravne naplate naplaćeno na ime glavnice 18.498,24 eura, zatim na ime troška iznos od 265,44 eura i 435,92 eura na ime kamata, ukupno je po predmetnim zadužnicama po zahtjevu tužitelja za izravnu naplatu tužitelj po računima tuženika naplatio iznos od 19.199,60 eura. Upravo navedeni iznos tužitelj i potražuje da mu tuženik vrati sukladno odredbama čl. 56. OZ-a jer da je taj iznos neosnovano stekao ovrhom.

36. Nadalje, proizlazi:

- Iz Izjave o primjeni zadužnice od 15. srpnja 2022. (str. 62 spisa) proizlazi da je tužitelj kao dužnik dao suglasnost tuženiku kao vjerovniku da zadužnicu pod brojem OV-4163/2020 može koristiti radi naplate bilo koje svoje tražbine prema dužniku po bilo kojoj pravnoj osnovi.

- Iz Perioda izvještaja 15.07.2022. - 10.04.2024 (str. 22 spisa) za koji tužitelj navodi da je sastavljen po ROTO DINAMIC D.O.O. distributeru proizvoda tuženika proizlazi da se odnosi na kupca MELUDO d.o.o. u odnosu na brend Franck d.d. te su navedene šifre artikala, naziv artikala i količina po pojedinom artiklu bez oznake mjerne jedinice.

- Iz Ugovora o poslovnoj suradnji (Ugostiteljska oprema) Oznaka ugovora: OS 84/2018-PROFI od 19. stude,0

noga 2018. (str. 76) proizlazi da su tim ugovorom stranke regulirale međusobna prava i obveze vezane za korištenje, specificirane ugostiteljske aparature i druge opreme u isključivom vlasništvu Francka kao i korištenje poslovnog prostora tužitelja kao Korisnika Opreme, u dijelu kojeg čini radna površina ustupljene Opreme, u promidžbene svrhe Francka. Franck se ovim ugovorom obvezuje Korisniku ustupiti na korištenje Opremu preciznije određenu dokumentom otpremnice.

37. Nadalje, iz prijedloga tužitelja kao ovršenika za proglašenje i pljenidbe prijenosa nedopuštenim (str. 64-67 spisa) proizlazi da tužitelj MELUDO d.o.o. kao ovršenik navodi kako predmetni ugovor o poslovnoj suradnji nije prestao sve kako je isti stupio na snagu 15. lipnja 2022. i traje do 15. lipnja 2024., odnosno do realizacije ugovorenih količina iz čl. 2. st. 1. Ugovora o poslovnoj suradnji, time da isti kao takav nije niti raskinut, već je isti prestao jer je isti kao takav realiziran u smislu odredbe čl. 2. st. 1. Ugovora o poslovnoj suradnji, pa s navedene osnove da nije bilo razloga aktivirati zadužnicu. Nadalje navodi se da u konkretnom slučaju nije došlo ni do kršenja obveza iz čl. 2. Ugovora o poslovnoj suradnji sve kako je ovršenik naručivao proizvode ovrhovoditelja u ugovorenim količinama sukladno čl. 2. st. 2.1. Ugovora o poslovnoj suradnji, a što jasno i dokazuje. Navedeno da ovršenik dokazuje periodom izvještaja od dana 15. lipnja 2022. do 01. travnja 2024. Dodaje se da niti odredbe čl. 4. Ugovora o poslovnoj suradnji nisu prekršene sve kako je I. ovršenik pri skladištenju i pripremi napitaka postupao u skladu s poslovnim standardima ovrhovoditelja, prema uputama i pod nadzorom istoga, dok su i radnici I. ovršenika koji rukuju proizvodima ovrhovoditelja za to educirani.

38. Sud je izvršio putem e-Spisa uvid u spis Općinskog suda u Bjelovaru broj Ovr-1290/2024 te je utvrđeno da je rješenjem toga suda broj Ovr-1920/2024 od 15. svibnja 2024. tužitelj upućen da u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava ovršenika nedopuštenim, a iz razloga navedenog u čl. 50. st. 1. točka 7. Ovršnog zakona, kako to se navodi i u tužbi. Tuženik nije ukazivao da bi tužba bila nepravovremena. Uvidom u podatke e-Spisa za navedeni ovršni predmet proizlazi da je rješenje o upućivanju u parnicu tužitelj zaprimio 16. svibnja 2024. dok je tužba podnesena 31. svibnja 2024., dakle u roku i iz razloga iz kojih je tužitelj upućen u parnicu.

39. Ninoslav Medaković po zanimanju ekonomist, član društva tužitelja, saslušan kao svjedok u svom iskazu navodi da je tuženik Franck d.d. bio tužiteljev ugovorni partner s kojim su imali sklopljena tri ugovora o poslovnoj suradnji. U vrijeme sklapanja tih ugovora svjedok je bio tužiteljev direktor i potpisnik tih ugovora. Prva dva ugovora bila su sklopljena na vrijeme od tri ili dvije godine i uz obavezu kupnje od tuženika 1.600,00 kg kave, te su ta dva prva ugovora prestala ispunjenjem. Sporan je treći ugovor koji je također bio sklopljen u trajanju od dvije godine i uz tužiteljevu obvezu naručivanja od tuženika 1.600,00 kg kave. Na temelju tih ugovora tužitelj je realizirao od tuženika marketinško ulaganje. Na upit suda svjedok pojašnjava da se termin marketinško ulaganje odnosi na jednokratnu nagradu u iznosu od 111.500,00 kuna plus PDV. Prilikom svakog sklapanja ugovora svjedok je pregovarao s gospodinom Mandićem koji je zastupao tuženika i za potrebe pregovora tužitelj je svaki put pribavio ponude od konkurentskih društava kako bi od tuženika ishodio što bolje uvjete ugovora. U posljednji ugovor bio je uključen i

distributer Roto dinamic d.o.o. koji je također s tuženikom imao ugovor o poslovnoj suradnji, slijedom čega je tužitelj tuženikovu robu naručivao preko tog društva i također od njega ostvario marketinško ulaganje. U međuvremenu društvo Jamnica d.d. u suradnji s društvom Roto dinamic d.o.o. je tužitelju dalo povoljniju ponudu za Nesscaffé kavu iz kog razloga je tužiteljeva uprava odlučila ispuniti ugovor prema tuženiku za preostali iznos kave iz tog posljednjeg ugovora i sklopiti novi ugovor s Jamnica d.d.. Od društva Roto dinamic d.o.o. pribavljena je obavijest o do tada naručenim količinama kave od tuženika, te je tužitelj od tuženika naručio i uskladištio preostalu količinu kave slijedom čega je smatrao da je posljednji ugovor s tuženikom prestao ispunjenjem sve dok tuženik protiv tužitelja nije aktivirao zadužnicu.

Na upit punomoćnice tužitelja je li obavijestio tuženika o ispunjenju ugovora, odgovara da jest, putem e-maila.

Na upit punomoćnice tužitelja je li s gospodinom Mandićem pregovarao za sva tri ugovora, odgovara da jest, i da se gospodin zove Vlado Mandić.

Na upit punomoćnice tužitelja je li bio u kontaktu sa svjedokom Draganom Budimirom, svjedok odgovara da ne poznaje gospodina Dragana Budimira.

Na upit punomoćnice tužitelja je li upoznat s postupkom demontaže aparata, odgovara da tada više nije bio u firmi, ali pretpostavlja da su tuženikovi zaposlenici nakon obavijesti o prestanku ugovora demontirali kafe aparat.

Na upit punomoćnice tužitelja je li ikad zaprimio tuženikove primjedbe na kršenju ugovora vezano za nepoštivanje tuženikovih poslovnih standarda, odgovara da nije, da su se pregovori o sklapanju ugovora uvijek vodili vezano za količine naručene kave i nije bilo razgovarano o uvjetima prodaje te kave.

Na upit punomoćnice tužitelja nakon što je tuženiku uputio obavijest o prestanku ugovora, i jeli ga tko s tuženikove strane kontaktirao vezano za količine tuženiku i drugih proizvoda, odgovara da nije, te da je baza ugovora odnosno predmet svih pregovora s tuženikom bila količina kave od 1.600,00 kg, te nije bilo govora o tuženikovim drugim proizvodima. Pojašnjava da je marketinško ulaganje bilo vezano za količinu kave.

Na upit punomoćnice tužitelja jesu li mu poznati Ivica Spajić i Lovro Pleskalt, odgovara da ne poznaje gospodina Spajića i gospodina Pleskalta.

Na upit punomoćnice tužitelja poznaje li Senada Topolka, odgovara da poznaje i da je gospodin Topolko prvobitno bio za tuženika serviser kafe aparata, a sada je tuženikov prodajni predstavnik.

Na upit punomoćnice tuženika, a nakon što se svjedoku prezentira ugovor na listu 12 do 14 spisa kako objašnjava činjenicu da je u članku 2. ugovora koji je on potpisao navedena količina od 1.600,00 kg stretto espresso kave i količina od 1.600,00 kg ostalih proizvoda iz asortimana tuženika, svjedok odgovara da iako je to navedeno u ugovoru, da se poslovna suradnja stranaka odvijala na način da je tužitelj nakon što je po prethodna dva ugovora dostigao količinu od 1.600,00 kg kave o tome obavijestio tuženika s upitom da pristupe pregovorima za sklapanje ugovora za slijedeće razdoblje.

Na upit punomoćnice tuženika zašto je tužitelj naručivao i ostale proizvode od tuženika ako to nije bila poslovna praksa stranaka, svjedok odgovara da je tužitelj htio u svom objektu u ponudi imati i druge tuženikove proizvode kako bi ispunio zahtjeve kupaca.

Na upit punomoćnice tuženika u kom trenutku je tužitelj pregovarao s Jamnicom d.d. vezano za kupnju proizvoda od kave, odgovara da je tužitelj konstantno bio u pregovorima s različitim dobavljačima u potrazi za što povoljnijom

ponudom, a da je ponudu od Jamnica d.d. dobio za vrijeme trajanja ugovora s tuženikom.

Na upit punomoćnice tuženika kada je zatražio od Roto dinamic d.o.o. podatak o tome koliko je tužitelj naručio od tuženika kave prema posljednjem ugovoru, svjedok odgovara da je to bilo nakon što je zaprimio ponudu od Jamnica d.d., kao i od drugih dobavljača.

Na upit punomoćnice tuženika sjeća li se koja je količina kave preostala prema ugovoru s tuženikom, odgovara da se točne količine kave ne sjeća.

Na upit punomoćnice tuženika je li mu poznato je li i kada naručena kava potrošena i servirana, svjedok odgovara da mu to nije poznato, jer je u međuvremenu otišao iz firme, ali se sjeća da je kava zaprimljena i uskladištena.

Na upit punomoćnice tuženika tko je poslao tuženiku e-mail s obavijesti o prestanku ugovora, odgovara da je to bio netko iz uprave tužitelja, te da nije on poslao taj e-mail.

Na upit punomoćnice tuženika zašto je tuženiku obavijest poslana e-mailom ako je u odredbi članka 8. ugovora navedeno da se sve obavijesti šalju pisano poštom, odgovara da mu to nije poznato.

Na upit punomoćnice tuženika je li točan podatak da je tužitelj u razdoblju od 24. ožujka 2024. do 10. travnja 2024. godine dakle otprilike dva tjedna prije obavijesti tuženiku o prestanku ugovora naručio količinu od 457 kg kave, svjedok odgovara da se točne količine kave ne sjeća, ali može reći da je tužitelj u tom razdoblju uskladištio veću količinu kave od uobičajene.

Na upit punomoćnice tuženika je li bilo moguće tu veću količinu kave servirati kupcima u razdoblju od dva tjedna do obavijesti prema redovitom tužiteljevom prometu, s obzirom da je tužitelju za potrošnju oko 1.000,00 kg kave trebalo razdoblje od dvije godine, svjedok odgovara da on to ne može procijeniti.

Punomoćnica tuženika nema daljnjih pitanja za svjedoka, te prigovara iskazu osobito u cijelosti, a osobito u dijelu koji se odnosi na obvezu tužitelja da temeljem sklopljenog ugovora iz 2022. godine ima samo obavezu naručiti 1.600,00 kg kave, a ne naručiti i uslužiti 1.600,00 kg kave i 1.600,00 kg ostalih proizvoda prema članku 4. ugovora. Zatim u dijelu u kojem svjedok pretpostavlja da su nakon obavijesti tužitelja o ispunjenju ugovora „dečki iz Francka d.d.“ demontirali aparat za kavu, jer je očito da svjedok o tome nema neposrednih saznanja, te u dijelu koji se odnosi na sadržaj i ispunjenje ranije sklopljenih ugovora s tuženikom obzirom da ranije sklopljeni ugovori nisu predmet ovog parničnog postupka, a ugovor koji je sklopljen 2022. godine predstavlja samostalnu pravnu cjelinu, te se ovaj konkretni pravni odnos može presuđivati isključivo kroz odredbe ugovora iz 2022. godine.

40. Senad Topolko prodajni predstavnik kod tuženika saslušan kao svjedok u iskazu navodi da je od ožujka 2024. godine kod tuženika raspoređen na radno mjesto prodajnog predstavnika između ostalog zaduženog i za prodajnu zonu kod koju potpada tužitelj. Pojašnjava da mu je tužitelj odnosno njegova uprava poznata od ranije iz razloga što je od 2021. godine radio na radnom mjestu servisera. Tužitelj nije naručivao tuženikovu robu izravno od njega kao prodajnog predstavnika, već je imao takav tip ugovora da je naručivao robu od drugog distributera. Nakon što je preuzeo prodajnu zonu zajedno s gospodinom Ivicom Spajićem koji je bio voditelj zone obišao je između ostalog i tužitelja, odnosno njegov kafe bar Public. 10. travnja 2024. godine po dolasku u objekt zatekli su da tuženikov kafe aparat i mlinac za kavu više nisu na šanku objekta nego su bili uredno uskladišteni u tužiteljevom skladištu i ništa nije

nedostajalo, tog dana u kafiću su još bile izložene tuženikove šalice, ali u njima nisu bili servirani tuženikovi proizvodi, slijedećeg dana 11. travnja 2024. tužitelj je uredno uklonio i šalice i pripremio ih za preuzimanje. O zatečenom stanju u objektu svjedok je obavijestio e-mailom nadređene kod tuženika. Svjedok nema neposrednih saznanja vezano za sadržaj spornog ugovora jer se pregovaranje o sklapanju ugovora vodilo na višim instancama tuženika i o tome bolja saznanja ima gospodin Dragan Budimir. Dodaje da se dan ranije najavio gospodinu Draženu Dobrašu koji ga je izvijestio o tome da niti on, niti gospodin Bruno Marić neće biti prisutni u objektu zbog poslovnih obveza.

Na upit punomoćnice tuženika da pojasni postupak demontaže kafe aparata po prestanku poslovne suradnje, svjedok pojašnjava da kada se mijenja distributer kave u pojedinom objektu demontažu vrši u pravilu serviser tog distributera kave, ako on ne izvrši demontažu, tada demontažu obavlja serviser novog distributera. To znači da tuženikove kafe aparate nekada demontiraju tuženikovi serviseri, a nekada serviseri novog dobavljača, odnosno da tuženik kao novi dobavljač nekada demontira kafe aparate drugih distributera. Taj postupak uvijek se odvija uz prethodni dogovor i najavu jer ni jedan ugostitelj ne želi ostati bez kafe aparata za vrijeme radnog vremena.

Na upit punomoćnice tužitelja je li mu poznato tko je bio prodajni predstavnik prije njega, odgovara da je to bio Igor Moslavac.

Na upit punomoćnice tužitelja je li mu poznat Vlado Mandić, odgovara da jest i da je on bio neposredno nadređeni zadužen za poslovni centar Osijek.

Na upit punomoćnice tužitelja je li i tužitelj spadao pod tuženikov poslovni centar Osijek, odgovara da jest.

Na upit punomoćnice tužitelja jesu li gospodin Ivica Spajić i gospodin Dragan Budimir promijenili radna mjesta unutar reorganizacije kod tuženika u vrijeme kada je i on postao prodajni predstavnik kod tuženika, odgovara da jesu.

41. Ivica Spajić voditelj prodajne zone kod tuženika saslušan kao svjedok navodi da je kod tuženika zaposlen na radnom mjestu voditelja prodajne zone, da su kolege iz prodajnog centra Osijek s tužiteljem sklopili sporni ugovor, a da je nakon reorganizacije prodajnih zona kod tuženika on postao zadužen za tužitelja. Nakon preuzimanja kupca zbog reorganizacije izašao je na teren i tom prilikom je utvrdio da je kod tužitelja demontiran tuženikov kafe aparat te da tužitelj u svom objektu uslužuje kavu drugog proizvođača o čemu je obavijestio tuženika.

Na upit punomoćnice tuženika sjeća li se kada je točno izašao na teren kod tužitelja, svjedok odgovara da se ne može točno sjetiti, ali da je to bilo 10. ili 11. veljače 2024. godine. Sjeća se da je bila srijeda.

Na upit punomoćnice tuženika sjeća li se je li tom prilikom fotografiran brojčanik mlinca za kavu, svjedok odgovara da nije bio prisutan prilikom fotografiranja jer je to učinio njegov kolega nekoliko dana kasnije prilikom preuzimanja tuženikove opreme od tužitelja.

Na upit punomoćnice tuženika da pojasni postupak demontaže tuženikove opreme, svjedok odgovara da nije uobičajeno da partner sam demontira kafe aparat nego uobičajeno po završetku poslovne suradnje po potrebi demontaže kafe aparata obavijesti tuženika i prema dogovoru demontažu obavi tuženikov ovlašteni zaposlenik.

Na upit punomoćnice tužitelja je li mu poznato koliko je mlinaca za kavu bilo kod tužitelja, odgovara ne.

Na upit punomoćnice tužitelja ima li saznanja o poslovnom odnosu stranaka do dana izlaska na teren, odgovara ne.

Na upit punomoćnice tužitelja postoji li praksa da tuženikov kafe aparat demontira drugi proizvođač kave, odgovara da se to povremeno događa.

Na upit punomoćnice tuženika odvija li se demontaža kafe aparata u dogovoru s tim drugim proizvođačem kave, svjedok odgovara ne nužno.

42. Lovro Pleskalt zaposlenik kod tuženika na radnom mjestu servisera saslušan kao svjedok u svom iskazu navodi da mu je o predmetu spora poznato samo to da ga je tuženikov trgovački putnik gospodin Senad telefonski obavijestio o tome da je potrebno od tužitelja preuzeti tuženikovu aparaturu. To je i učinio kod tužitelja gdje ga je dočekao gospodin Marić i predao tuženikovu aparaturu.

Na upit punomoćnice tuženika sjeća li se što je zatekao kod tužitelja prilikom preuzimanja tuženikove opreme, jesu li se usluživali tuženikovi proizvodi, svjedok odgovara da se toga ne sjeća.

Na upit punomoćnice tužitelja sjeća li se je li prilikom preuzimanje tuženikove opreme izvršio kakve radnje, svjedok odgovara da je fotografirao mlinac za kavu.

Na upit punomoćnice tužitelja koliko je bilo mlinaca za kavu kod tužitelja, svjedok odgovara na toj lokaciji su bila dva mlinca.

Na upit punomoćnice tužitelja da pojasni što to znači na toj lokaciji, odnosno je li tužitelj poslovao na još nekoj lokaciji, svjedok odgovara da je on bio samo na jednoj lokaciji i to kafe bar Public, Daruvar.

43. Dražen Dobraš po zanimanju dipl. ekonomist, zastupnik po zakonu tužitelja, saslušan za tužitelja kao stranku u svom iskazu navodi da je s gospodinom Medakovićem prisustvovao sastancima vezano za sklapanje sva tri ugovora, kojima je za tuženika prisustvovao gospodin Vladimir Mandić. Prvi ugovor je bio sklopljen u trajanju od tri godine, zatim drugi ugovor u trajanju od dvije godine i posljednji sporni ugovor u trajanju od dvije godine. Navodi da su ugovori bili vezani isključivo za realizaciju ugovorene količine kave. Realizirana količina kave utvrđivala se na način da je tuženik pribavljao informacije o tome od društva Roto dinamic d.o.o. nakon što je realizirana ugovorena količina kave po svakom ugovoru smatralo se da je ugovor ispunjen. Osim toga posljednji ugovor sadrži i odredbu da ako se ugovorena količina kave ne realizira do isteka roka trajanja ugovora tada se ugovor automatski produžuje za daljnjih 12 mjeseci bez posebnog sklapanja pisanog sporazuma. Po ugovoru nema odredbe o tome da je tužitelj dužan koristiti isključivo tuženikovu kavu, a osim toga tužitelj i danas koristi tuženikovu kavu. Pojašnjava da sklapanje ugovora nije uvjet da bi tužitelj u svom objektu koristio tuženikovu kavu. U odnosu na mlince za kavu ističe da tužitelj posluje na dvije lokacije i zadužio je od tuženika tri mlinca za kavu i tri kafe aparata. Količina realizirane kave utvrđivala se prema podacima od dobavljača Roto dinamic d.o.o. a nikada prema podacima brojčanika na mlincima iz razloga što se njima može manipulirati. Protivno odredbi čl.3. ugovora tuženik nije obavijestio tužitelja o tome tko je tuženikov distributer, pa je tužitelj mogao samostalno odabrati distributera. U odnosu na iskaz gospodina Spajića smatra potrebnim istaknuti da nije točno da je gospodin Spajić upoznao njega i gospodina Marića prilikom izlaska na teren jer oni uopće nisu bili prisutni tog dana na lokaciji kafe bara Public.

Na upit punomoćnice tužitelja na koji način je kod sklapanja posljednjeg ugovora s tuženikom ispregovaran iznos jednokratne nagrade, stranka odgovara da

se iznos jednokratne nagrade izračunavao tako da se ugovorena količina kave pomnoži s jediničnom cijenom kave i odobri iznos jednokratne nagrade u iznosu od 30 do 40% iznosa ugovorene cijene kave. Dakle, iznos jednokratne nagrade bio je vezan isključivo za ugovorenu količinu kave u zrnju.

Na upit punomoćnice tužitelja kako je došlo do promjene dobavljača kave, stranka odgovara da o tome više informacija ima gospodin Marić, ali zna da je do promjene došlo nakon što je tužitelj od tuženika realizirao ugovorenu količinu kave. Navodi da u to vrijeme više nije bio direktor tužitelja ali zna da su pristizale ponude drugih dobavljača.

Na upit punomoćnice tužitelja je li mu poznato da je tuženik predao na naplatu zadužnice iz ugovora, stranka odgovara da o tome više saznanja ima gospodin Marić ali zna da je gospodin Marić tuženiku poslao e-mail s obavijesti o realizaciji ugovorenih količina kave na koji tuženik nije odgovorio ali usmeno prijetio da će pustiti na naplatu zadužnice. Za navedeno smatra da nije bilo osnove iz razloga što u ugovoru stoji da će se ugovor automatski produžiti za daljnjih 12 mjeseci za slučaj da se ugovorena količine kave ne realizira do isteka trajanja ugovora.

Na upit punomoćnice tužitelja smatra li da je realizirana ugovorena količina kave, stranka odgovara da jest.

Na upit punomoćnice tužitelja da pojasni kako su tekli pregovori s tuženikom vezano za odredbu čl.2. ugovora u kojem se navodi 1.600,00 kg tuženikovih drugih proizvoda, stranka odgovara da se o tome s tuženikom nije posebno pregovaralo već je ugovor bio vezan isključivo za količinu kave u zrnju, a tuženikove druge proizvode tužitelj je uvrstio u svoju ponudu zbog potražnje krajnjih kupaca.

Na upit punomoćnice tužitelja da procjeni mogućnost potrošnje 1.600,00 kg tuženikovih drugih proizvoda, stranka odgovara da ta količina s obzirom na trajanje ugovora nije objektivna, a što je vidljivo iz prethodna dva ugovora jer tuženik nije pustio na naplatu zadužnicu iz tih ugovora iako tužitelj nije realizirao ugovorene količine tuženikovih drugih proizvoda.

Na upit punomoćnice tuženika od kojeg datuma obnaša funkciju prokurista kod tužitelja, stranka odgovara od 2023. godine, ali ne zna točan mjesec.

Na upit punomoćnice tuženika u kojem svojstvu je prisustvovao pregovorima o sklapanju ugovora s gospodinom Medakovićem, stranka odgovara u svojstvu direktora.

Na upit punomoćnice tuženika je li on direktno sudjelovao u pregovorima ili samo gospodin Medaković, stranka odgovara da su on i gospodin Medaković zajedno sudjelovali u pregovorima.

Na upit punomoćnice tuženika kako objašnjava to da je u čl.2. ugovora navedena količina stretto espresso kave u zrnju od 1.600,00 kg i 1.600,00 kg tuženikovih drugih proizvoda, stranka odgovara da je sudjelovala u pregovorima za sklapanje tog ugovora, te da se tom prilikom nije razgovaralo o tuženikovim drugim proizvodima i oni nisu bili uvjet sklapanja ugovora, ali da nije bio prisutan prilikom potpisivanja samog ugovora.

Na upit punomoćnice tuženika je li tužitelj tijekom trajanja ugovora tužitelj od tuženika naručivao kakve druge proizvode osim kave, stranka odgovara da jest.

Na upit punomoćnice tuženika je li zatražio od društva Roto dinamic d.o.o. podatke o realiziranim količinama kave, odgovara da nije učinio on to osobno ali da ima saznanja o tome da je tužitelj zatražio tu obavijest.

Na upit punomoćnice tuženika je li ta obavijest zatražena prije ili nakon što je tužitelj zaprimio ponudu od drugog dobavljača, stranka odgovara da mu to nije poznato.

Na upit punomoćnice tuženika je li mu poznato koja je količina kave naručena netom prije nego što je tužitelj e-mailom od 19. travnja 2024. godine obavijestio tuženika o realizacije količine kave, stranka odgovara da mu to nije poznato.

Na upit punomoćnice tuženika je li mu poznato je li naručena količina robe potrošena i servirana, stranka odgovara da mu to nije poznato.

Na upit punomoćnice tuženika na temelju čega je onda zaključio da je ugovorena količina kave realizirana, stranka odgovara da je to utvrdio na temelju obavijesti od društva Roto dinamic d.o.o. s periodom izvještaja na listu 22 spisa. To je dokument koji je dostavljen tuženiku.

Na upit punomoćnice tuženika, a s obzirom na to da je ranije iskazao da mu nije jasno zašto je tuženik pustio na naplatu zadužnicu s obzirom na odredbu čl.6.1. da će se ugovor automatski nastaviti za daljnjih 12 mjeseci u slučaju da do isteka roka trajanja ugovora nije realizirana ugovorena količina kave, je li tužitelj nakon što je poslao obavijest o realizaciji količina kave imao namjeru nastaviti suradnju s tuženikom, stranka odgovara da jest, u odnosu na tuženikove druge proizvode, dok je u odnosu na kavu smatrao da je ugovor realiziran.

Na upit punomoćnice tuženika zašto je ako je tužitelj namjeravao nastaviti suradnju s tuženikom demontiran tuženikov kafe aparat, stranka odgovara da za posluživanje tuženikovih drugih proizvoda kafe aparat nije potreban.

Na upit punomoćnice tužitelja da pojasni što smatra da je bio predmet ugovora stranka odgovara da je predmet ugovora bila isključivo realizacija ugovorenih količina kave u zrnju a ne i tuženikovih drugih proizvoda.

Punomoćnica tuženika prigovara iskazu stranke u cijelosti, osobito u dijelu u kojem je zastupnik stranke po zakonu iskazao da je izravno sudjelovao u pregovorima budući da se taj dio iskaza izravno protivi iskazu svjedoka Ninoslava Medakovića koji je iskazao da je on bio taj koji je sudjelovao u pregovorima. Osim toga stranka nije bila potpisnik ugovora pa nema ni izravna saznanja o finalnoj verziji ugovora koja je između stranaka usuglašena i potpisana. Oспорava istinitost iskaza u odnosu na tvrdnju da je tuženik tužitelju usmeno prijetio aktivacijom zadužnice, te ističe da je iskaz u odnosu na poslovnu suradnju stranaka vezano za prethodne ugovore nije relevantan jer svaki ugovor za sebe predstavlja samostalnu pravnu cjelinu, i ti ugovori nisu predmet ovog spora.

44. Bruno Marić po zanimanju magistar ekonomije, prokurist tužitelja u iskazu navodi da se u poslovanje tužitelja uključio otprilike tijekom trajanja drugog ugovora a prije sklapanja posljednjeg spornog ugovora, da je sudjelovao u razgovorima vezano za sklapanje posljednjeg spornog ugovora, te da je uobičajena praksa među ugostiteljima da sklapaju ugovore s različitim dobavljačima i uvijek su u porazi za najpovoljnijom ponudom. Uobičajeno je da kada se pojedini ugovor približi svom isteku da različiti proizvođači lobiraju i dostavljaju svoje ponude radi sklapanja ugovora s tužiteljem. Prilikom sklapanja posljednjeg ugovora s tuženikom razgovarao je s gospodinom Vladimir Mandićem upravo vezano za predmet ugovora i nerealne količine tuženikovih drugih proizvoda na što mu je gospodin Mandić pojasnio da je predmet ugovora primarno ugovorena količina kave u zrnju, te da je iznos jednokratne nagrade isključivo vezan za realizirane količine kave, te da je riječ o špranciranom ugovoru koji on nije u mogućnosti mijenjati iz razloga što se takav ugovor sklapa i s

drugim kupcima. Količina drugih tuženikovih proizvoda od 1.600,00 kg je nerealna i tužitelju zasigurno ne bi mogao realizirati za vrijeme trajanja ugovora. U odnosu na pitanje demontaže tuženikovih kafe aparata navodi da tužitelj posluje na dvije lokacije s tri tuženikova kafe aparata i tri mlinca za kavu, te da nije sudjelovao u primopredaji tuženikovih aparata pa nije točno da je tom prilikom upoznao gospodina Spajića jer uopće tada nije bio na lokaciji nego je gospodina Spajića upoznao kasnije u Zagrebu kada je već došlo do puštanja zadužnice na naplatu. Smatra da je predmet ugovora isključivo realizirana količina kave u zrnju, te je od društva Roto dinamic d.o.o. pribavljena obavijest o realiziranim količinama kave slijedom čega je tužitelj smatrao da je ugovor prestao ispunjenjem o čemu je obavijestio tuženika. Iz tog razloga smatra da nije bilo mjesta puštanju zadužnice na naplatu te izražava žaljenje što je došlo do spora s tuženikom jer je s tuženikom tužitelj uvijek ostvarivao dobru suradnju te i nakon prestanka ugovora nastavio servirati u objektu tuženikove druge proizvode. Ističe da je riječ „o smrtonosnom“ iznosu za tužitelja a beznačajnom iznosu za tuženika, slijedom čega bi sud trebao odlučiti u skladu sa zahtjevima pravičnosti, osobito imajući u vidu poslovnu suradnju stranaka iz prethodna dva ugovora i činjenicu da tužitelj unutar objekta ima integrativnu radionicu za osobe s invaliditetom koje obavljaju poslove konobara i pomoćnih konobara.

Na upit punomoćnice tužitelja je li tuženik reagirao na tužiteljev e-mail s obavijesti o realiziranim količinama kave, stranka odgovara da nije.

Na upit punomoćnice tužitelja je li bilo upita od strane tužitelja prema tuženiku nakon te obavijesti, stranka odgovara da je došlo do komunikacije stranaka tek nakon što je tuženik pustio zadužnicu na naplatu.

Na upit punomoćnice tuženika je li sudjelovao svim sastancima i pregovorima vezano za sklapanje posljednjeg ugovora i je li mu poznata konačno usuglašena i potpisana verzija ugovora, stranka odgovara da jest, da je s gospodinom Vladimir Mandićem razgovarao o ugovoru dva ili tri puta i da je na njegovo izričito pitanje vezano za količine iz čl.2. ugovora gospodin Mandić odgovorio da je riječ o špranciranom ugovoru koji se ne može mijenjati i da je ugovor vezan isključivo za realizirane količine kave u zrnju kao i u prethodnim ugovorima. Dodaje da je gospodin Mandić isto tako i u odnosu na odredbu čl.3. ugovora rekao da tuženik neće tužitelju slati posebnu pisanu obavijest o distributeru tuženikovih proizvoda, jer od ranije znaju da je to društvo Roto dinamic d.o.o.

Na upit punomoćnice tuženika je li tužitelj za vrijeme trajanja ugovora od tuženika naručivao druge proizvode osim kave, stranka odgovara da jest.

Na upit punomoćnice tuženika da pojasni koja je prema tužiteljevu mišljenju bila svrha ugovora, ako smatra da prema odredbi čl.4.1. ugovora tužitelj nije bio obavezan naručiti kavu uslužiti i servirati, stranka odgovara da je za tuženika svrha ugovora bila prodati i naplatiti što više kave u zrnju, a da je za tužitelja svrha ugovora bila ostvariti što veću jednokratnu nagradu, koja je ovisila o realiziranoj količini kave. Da je tome tako proizlazi iz činjenice da tuženik nikada nije zatražio od tužitelja podatke o realiziranim količinama drugih tuženikovih proizvoda niti je to bio uvjet za odobravanje iznosa jednokratne nagrade. Tužitelj je u skladu s odredbom čl.4.1. ugovora posluživao tuženikove proizvode prema najvišim standardima na dvije lokacije i sa tri kafe aparata i tri mlinca, što je nastavio činiti i nakon ispunjena ugovora i demontaže jednog mlinca i jednog kafe aparata, te nikada od tuženika nije zaprimio nikakve primjedbe vezano za serviranje tuženikovih proizvoda.

Na upit punomoćnice tuženika je li on poslao obavijest iz e-maila od 19. travnja 2024. godine, odgovara da misli da jest.

Na upit punomoćnice tuženika je li tužitelj u tom periodu prije slanja e-maila od 19. travnja 2024. godine zaprimio ponude drugih dobavljača, stranka odgovara da jest.

Na upit punomoćnice tuženika je li tužitelj zatražio obavijest o realizaciji kave od društva Roto dinamic d.o.o. prije nego što je tuženiku poslana obavijest iz e-maila od 19. travnja 2024. godine, a nakon što je zaprimio ponudu drugog dobavljača, stranka odgovara da su ponude drugih dobavljača permanentne, a da je obavijest od Roto dinamic d.o.o. zatražio prije nego što je tuženiku dostavljen e-mail od 19. travnja 2024. godine. Pojašnjava da su ponude drugih dobavljača učestale i uobičajene, da pojedini dobavljači čak nude da prethodnom dobavljaču isplate iznos jednokratne nagrade kako bi se s njima sklopio ugovor. Sve ponude dobavljača su uobičajeno približne te s njima tužitelj nije ostvario nekakvu značajnu korist. Razlog iz kojeg je tužitelj odlučio promijeniti dobavljača kave, nije bio taj što je bio nezadovoljan s poslovnim odnosom s tuženikom, nego se tuženikova kava u objektu jednostavno nije dobro prodavala.

Na upit punomoćnice tuženika je li mu poznato koja je količina kave naručena od tuženika neposredno prije obavijesti iz e-maila od 19. travnja 2024. godine i što je s tom kavom učinjeno, stranka odgovara da mu to nije poznato, jer je on prokurist tužitelja i ne bavi se s takvim pitanjima.

Na upit punomoćnice tuženika kako onda objašnjava svoju tvrdnju da je ugovor realiziran, stranka odgovara da se kao prokurist bavi pitanjima sklapanja i ispunjenja što povoljnijih ugovora za tužitelja te se ne bavi tehničkim pitanjima količina, za što tuženik ima zaposlene druge osobe.

Na upit punomoćnice tuženika u kom trenutku je saznao da je ugovor po njegovom mišljenju ispunjen, stranka odgovara onda kada je zaprimio obavijest o realizaciji od Roto dinamic d.o.o. sa periodom izvještaja na listu 22 spisa, nakon čega je e-mailom od 19. travnja 2024. godine o tome obaviješten tuženik.

Na upit punomoćnice tuženika je li mu poznato da bi tužitelj nakon obavijesti o realizaciji od Roto dinamic d.o.o. od tuženika naručivao daljnje količine kave, stranka odgovara da je prema toj obavijesti tužitelj čak i premašio ugovorene količine kave i nije mu poznato da bi tužitelj nakon toga od tuženika više naručivao kavu.

Punomoćnica tuženika nema daljnjih pitanja za stranku.

Punomoćnica tuženika prigovara iskazu stranke u cijelosti, smatrajući da je protivan ispravama u spisu. Ističe da se podržava tužiteljev humanitarni rad, međutim da predmetno nije riječ o potrošačkom nego o trgovačkom ugovoru, te da je tužitelj kao trgovac i poduzetnik dužan poslovati s pažnjom dobrog gospodarstvenika, te ne može reći da su mu odredbe ugovora ne jasne ili da su ugovorene količine iz čl.2. ugovora nerealne, jer mu je u trenutku sklapanja ugovora moralo biti jasno što potpisuje i na što se obvezuje.

Punomoćnica tužitelja u odnosu na prethodne navode punomoćnice tuženika ističe da to vrijedi za obje ugovorne strane, da je predmetno riječ o tuženikovom tipskom ugovoru, iz čega slijedi da je tuženik u predmetnom obveznom odnosu jača ugovorna strana, te da iz odredaba ugovora nigdje ne proizlazi tužiteljeva obveza da tuženikove proizvode u ugovorenom trajanju ugovora servira i potroši kako to sada tumači tuženik.

Punomoćnica tužitelja je s obzirom na iskaze stranaka i svjedoka predložila da se na okolnost pregovora i sklapanja ugovora sasluša u svojstvu svjedoka Vladimir Mandić na adresi o kojoj se obvezuje obavijestiti sud u roku od 3 dana. Sud je odbio

izvesti taj dokaz jer ga je tužitelj mogao istaknuti do zaključenja prethodnog postupka sukladno čl. 299. ZPP-a.

45. Sud ne prihvaća kao vjerodostojan iskaz Brune Marića da je prilikom razgovora o ugovoru djelatnik tuženika Vladimir Mandić vezano za količine iz čl.2. ugovora odgovorio da je riječ o špranciranom ugovoru koji se ne može mijenjati i da je ugovor vezan isključivo za realizirane količine kave u zrnju kao i u prethodnim ugovorima jer suprotno proizlazi iz teksta Ugovora prema kojem su kumulativno ugovorene količine i u odnosu na druge proizvode tuženika.

Sud ne prihvaća kao vjerodostojan iskaz Dražena Dobraša da je predmet ugovora bila isključivo realizacija ugovorenih količina kave u zrnju a ne i tuženikovih drugih proizvoda jer suprotno proizlazi iz teksta Ugovora. U tom dijelu i iz istih razloga ne prihvaća se kao vjerodostojan niti iskaz svjedoka Ninoslava Medakovića.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ukazivao da tužitelj nije pripremio i poslužio krajnjim kupcima 457 kg kave naručene u razdoblju od 24. ožujka 2024. do 10. travnja 2024. pa da bi i time bile povrijeđene odredbe iz Ugovora o poslovnoj suradnji iz 2022. iz čl. 4. st.1. Ugovora.

U odredbi čl. 4.1. Ugovora navedeno je da se tužitelj obvezuje u skladištenju i pripremi napitaka postupati u skladu s poslovnim standardima Francka, prema uputama i pod nadzorom Francka. U te svrhe će MELUDO osigurati da su svi njegovi radnici koji rukuju proizvodima Francka za to posebno educirani. U odredbi čl.4.2. Ugovora Franck će MELUDO na ime naknade troškova usklađivanja poslovanja sa standardima Francka isplatiti jednokratnu nagradu u iznosu od 111.500,00 kn uvećano za PDV (dalje: Nagrada).

Svjedok Ninoslav Medaković koji je bio u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora tužiteljev direktor i potpisnik tog ugovora potvrdio je u svom iskazu da je tužiteljem temeljem istog realizirao od tuženika marketinško ulaganje a to se odnosi na jednokratnu nagradu u iznosu od 111.500,00 kn plus PDV. Prilikom sklapanja ugovora da je on pregovarao s gospodinom Mandićem. Potvrdio je da je tužitelj odlučio ispuniti ugovor prema tuženiku za preostali iznos kave iz predmetnog ugovora i sklopiti novi ugovor s Jamnicom d.d. budući je to društvo tužitelju dalo povoljniju ponudu za Nescafe kavu. Potvrdio je da nakon što je naručio preostalu količinu kave tužitelj da je istu uskladištio. Ovaj sud ne prihvaća dio iskaza navedenog svjedoka da bi se isplata predmetne naknade odnosila na marketinško ulaganje vezano samo za količinu kave, a ne i druge proizvode tuženika budući to ne proizlazi iz sadržaja pisanog ugovora.

Nadalje, iz iskaza svjedoka Senada Topolka prodajnog predstavnika kod tuženika proizlazi da je 10. travnja 2024. u objektu tužitelja kafe bar Public zatekao da tuženikov kafe aparat i mlinac za kavu više nisu na šanku objekta nego su bili uredno uskladišteni u tužiteljevom skladištu i ništa nije nedostajalo, tog dana u kafiću su još bile izložene tuženikove šalice, ali u njima nisu bili servirani tuženikovi proizvodi, slijedećeg dana 11. travnja 2024. tužitelj je uredno uklonio i šalice i pripremio ih za preuzimanje. Nadalje iz iskaza proizlazi da tuženikove kafe aparate nekada demontiraju tuženikovi serviseri, a nekada serviseri novog dobavljača, odnosno da tuženik kao novi dobavljač nekada demontira kafe aparate drugih distributera. Taj postupak uvijek se odvija uz prethodni dogovor i najavu jer ni jedan ugostitelj ne želi ostati bez kafe aparata za vrijeme radnog vremena.

Iz iskaza svjedoka Ivica Spajića voditelja prodajne zone kod tuženika također proizlazi da postoji praksa da tuženikov kafe aparat demontira drugi proizvođač kave

i da se takva demontaža ne odvija nužno u dogovoru s tim drugim proizvođačem kave.

Iz iskaza svjedoka Lovre Pleskalta zaposlenika tuženika proizlazi da je za tuženika od tužitelja preuzeo tuženikovu opremu.

Iz iskaza saslušanih svjedoka djelatnika tuženika ne proizlazi zaključak da bi tužitelj prekršio ugovorne obveze iz ugovora o poslovnoj suradnji iz 2022. kada je sam demontirao opremu tuženika budući iz sadržaja ugovora ne proizlazi obveza da tu radnju može izvršiti samo djelatnik tuženika a niti to proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka.

Ovaj sud ne prihvaća i iskaze Brune Marića prokuriste tužitelja niti Dražena Dobraša zastupnika po zakonu tužitelja da je predmet ugovora isključivo realizirana količina kave u zrnju, a ne i ugovorna količina drugih proizvoda budući suprotno proizlazi iz samog teksta ugovora. Naime isti su prema ocjeni ovog suda zainteresirani za ishod ovog spora te do zaključenja prethodnog postupka tužitelj nije niti predložio da se kao svjedok sasluša djelatnik tuženika Vladimir Mandić koji je sudjelovao u pregovorima time tužitelj nije predložio adekvatne dokaze za utvrđivanje svoje tvrdnje da je prava volja ugovornih strana prilikom zaključenja predmetnog ugovora bilo primarno ugovorena količina kave u zrnju, a ne ugovorena količina drugih proizvoda.

46. Iz nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje mr.sc. Sanje Radoš, dipl. eoc. od 01.09.2025. (str. 1080-1091) proizlazi da prema podacima tuženika tužitelj od Roto dinamic d.o.o. naručio 1.403,00 kg Stretto espresso kave u zrnju dok je prema podacima tužitelja to 1.432,00 kg.

Prema podacima tuženika tužitelj je od Roto dinamic d.o.o. na naručio 1.048,77 kg ostalih proizvoda iz asortimana Francka: Instant cappuccino, Instant kava, Hot Mix (vruća čokolada i kakao, čajeve, Franck ugostiteljske šećere i druge proizvode iz FRANCK HoReCa asortimana.

Iz dokumentacije tužitelja nije moguće utvrditi masu naručenih ostalih proizvoda.

Nadalje u odnosu na zadatak vještačenja je li tužitelj do dana izrade nalaza i mišljenja tako naručene količine u cijelosti ili djelomično vratio društvu Roto dinamic d.o.o. navodi da u dostavljenoj dokumentaciji nema podataka o povratu robe. U robno materijalnim karticama tužitelja kao izlaz robe evidentirani su samo dnevni prometi.

47. Tuženik je u podnesku od 8. listopada 2025. očitovao se na nalaz i mišljenje vještaka (str.1098-1103) i ukazao da sadrži očite omaške u pisanju ukazujući da je u pojedinim dijelovima vještakinja umjesto „ROTO DINAMIC d.o.o.“ – omaškom navodila riječ „tuženik“.

U odnosu na naručenu kavu tuženik nema primjedbi na dio izračuna vještakinje sačinjen temeljem dokumentacije ugovorenog dobavljača (ROTO DINAMIC d.o.o.) Isti je vjerodostojan te se od podataka samog tužitelja razlikuje za, u konkretnom slučaju neznatnih, 29 kg.

Uostalom, kako je to i tuženik iznio u odgovoru na tužbu – prema informacijama tuženika, tužitelj je do dana samostalne demontaže tuženikove opreme (10.04.2024.) naručio 1.317 kg kave (860 kg + 457 kg), a što predstavlja razliku od svega 86 kg u odnosu na količine utvrđene temeljem podataka društva

ROTO DINAMIC d.o.o. Stoga je za utvrditi da je tužitelj naručio 1.403 kg kave od ROTO DINAMIC d.o.o.

U odnosu na naručene ostale proizvode tuženik nema primjedbi ni na dio Nalaza i mišljenja tj. izračun naručenih ostalih tuženikovih proizvoda temeljem dokumentacije društva ROTO DINAMIC d.o.o. U odnosu pak na tužiteljeve podatke, a kako je vještakinja to obrazložila na stranci 14 Nalaza i mišljenja, ostale tuženikove proizvode tužitelj je zaprimao u jedinici mjere „komad“ umjesto u jedinici „kg“ (kako je bilo određeno Ugovorom).

Posljedično tome, vještakinja nije mogla utvrditi točnu masu naručenih ostalih tuženikovih proizvoda temeljem tužiteljeve dokumentacije.

Međutim, takav način vođenja evidencije zaprimljene robe od strane tužitelja ne smije dovesti u sumnju izračun vještakinje sačinjen temeljem dokumentacije ugovorenog dobavljača pa – posebice uzevši u obzir da se podaci društva ROTO DINAMIC d.o.o. i podaci tužitelja u podacima naručene kave razlikuju u, kako je prethodno navedeno, svega 29 kg – tuženik predlaže sudu da se količina ostalih proizvoda naručenih od strane tužitelja utvrdi upravo temeljem podataka društva ROTO DINAMIC d.o.o. (1.048 kg).

Uostalom, da se realizirane količine trebaju utvrđivati upravo prema podacima dobavljača ROTO DINAMIC d.o.o. potvrdili su i saslušani svjedoci (i to oni predloženi od strane samog tužitelja).

Tuženik navodi da tužitelj nije naručio ugovorene količine tuženikovih proizvoda jer da je u najboljem slučaju naručio od ugovorenog dobavljača: -- 1.403 kg kave i 1.048 kg ostalih proizvoda pa da do dana samostalne demontaže tuženikove opreme u svakom slučaju nije naručio ugovorene količine kako kave (1.403 kg / 1.600 kg), tako ni ostalih proizvoda tuženika (1.048 kg / 1.600 kg).

Ukazuje da je ugovor jasan, njime da je na nesumnjiv način izražena volja stranaka pa kao takav da ne ostavlja prostora za nikakva dodatna tumačenja.

Ukazuje da je riječ o špranciranim ugovorima koje tuženik sklapa s velikim brojem kupca, a prije čijeg sklapanja stranke pregovaraju tek o trajanju ugovora i količinama proizvoda. Nije, dakle, bilo baš nikakvog razloga da tuženik u odnosu na tužitelja odstupi od svoje uobičajene poslovne prakse. S druge strane, sadržaj ugovornih odredbi, dakako, ne mogu dovesti u pitanje ni svjedoci predloženi od strane tužitelja (koji su u svojim iskazima mahom navodili da se tužiteljeva obveza iscrpljivala tek u narudžbi kave).

Nadalje tuženik ukazuje da je tužitelj, protivno Ugovoru, demontirao tuženikovu opremu, a zbog čega je – u smislu odredbe iz članka 6.2. Ugovora – postalo evidentno da tužitelj neće ispuniti svoje ugovorne obveze pa da se bespredmetnom ukazuje odredba iz članka 6.1. Ugovora slijedom koje je bila ugovorena mogućnost automatskog produljenja trajanja Ugovora za daljnjih 12 mjeseci. Nadalje tuženik ukazuje da je tužitelj dogovorio daljnju suradnju s drugim dobavljačem (umjesto s društvom ROTO DINAMIC d.o.o.). Do tada, u želji da okonča ugovorni odnos s tuženikom, a ne bi li prikazao uredno ispunjenje ugovornih obveza, tužitelj je u svega 17 dana (od 24.3. do 10.4.2024.) naručio čak 457 kg kave da bi već 19.04.2024. odaslao tuženiku e-mail o navodnom ispunjenju Ugovora. Međutim, spomenutu količinu kave tužitelj u svakom slučaju nije mogao servirati i potrošiti u tako kratkom roku, a posebice ako se uzme da je tuženikovu opremu demontirao još 10.04.2024. godine. Slijedom toga, tužiteljeva povreda Ugovora proizlazi i iz ovog razloga.

Tuženik ukazuje da sve ove tuženikove navode su potvrdili i saslušani svjedoci od kojih tuženik ovdje izdvaja sljedeće:

„U međuvremenu društvo Jamnica d.d. je tužitelju dalo povoljniju ponudu za Nescaffe kavu iz kog razloga je tužiteljeva uprava odlučila ispuniti ugovor prema tuženiku za preostali iznos kave iz tog posljednjeg ugovora i sklopiti novi ugovor s Jamnica d.d.“ (svjedok Ninoslav Medaković, glavna rasprava 25.02.2025.)

„tužitelj je ponudu od Jamnica d.d. dobio za vrijeme trajanja ugovora s tuženikom“ (svjedok Ninoslav Medaković, glavna rasprava 25.02.2025.)

„tužitelj je od Roto Dinamic d.o.o. zatražio podatak o realiziranim količinama nakon što je zaprimio ponudu od Jamnica d.d.“ (svjedok Ninoslav Medaković, glavna rasprava 25.02.2025.)

„tužitelj je dva tjedna prije obavijesti tuženiku o prestanku ugovora uskladištio veću količinu kave od uobičajene“ (svjedok Ninoslav Medaković, glavna rasprava 25.02.2025.)

„10. travnja 2024. godine u kafiću su još bile izložene tuženikove šalice, ali u njima nisu bili servirani tuženikovi proizvodi, sljedećeg dana 11. travnja 2024. tužitelj je uredno uklonio i šalice i pripremio ih za preuzimanje“ (svjedok Senad Topolko, glavna rasprava 25.02.2025.)

„tužitelj je prema ugovoru do kraja 3. mjeseca 2024. godine imao obvezu naručiti i servirati još oko 400 kg tuženikove kave, a to je bilo nemoguće za realizirati u razdoblju od 15. ožujka do 10. travnja 2024. godine“ (svjedok Dragan Budimir, glavna rasprava 25.02.2025.)

„uobičajena je praksa među ugostiteljima da sklapaju ugovore s različitim dobavljačima i uvijek su u potrazi za najpovoljnijom ponudom“ (svjedok Bruno Marić, glavna rasprava 27.02.2025.)

„za tužitelja je svrha ugovora bila ostvariti što veću jednokratnu nagradu“ (svjedok Bruno Marić, glavna rasprava 27.02.2025.)

„tužitelj je zaprimio ponude drugih dobavljača prije e-maila tuženiku od 19. travnja 2024. godine“ (svjedok Bruno Marić, glavna rasprava 27.02.2025.)

Tuženik nadalje navodi da s kim će tužitelj surađivati i koje ugovorne partnere će odabrati poslovna je odluka samog tužitelja. Drugim riječima, činjenica da je tužitelj sklopio ugovor s novim dobavljačem za tuženika bi bila nebitna da je tužitelj prethodno ispunio sve obveze temeljem predmetnog Ugovora. Međutim, tužitelj to nije učinio pa zato nema pravo ni zadržati nagradu, isplaćenu mu od strane tuženika upravo u cilju prezentacije tuženikovih proizvoda krajnjim kupcima (posjetiteljima tužiteljevih ugostiteljskih objekata). A umjesto toga, tuženik je u konkretnom slučaju ostao uskraćen za prezentaciju minimalno 749 kg nenaručenih proizvoda (197 kg kave i 552 kg ostalih proizvoda).

Zaključno tuženik navodi kako je tužitelj samostalno demontirao tuženikovu opremu, a da prethodno nije naručio, servirao i u svojim ugostiteljskim objektima potrošio ukupno 3.200 kg tuženikovih proizvoda, to da je tuženik osnovano podnio zadužnicu na izravnu naplatu pa se tužiteljev tužbeni zahtjev ukazuje u cijelosti neosnovanim.

48. U odgovoru (očitovanju) vještaka od 21. listopada 2025. na podnesak tuženika od 8. listopada 2025. (str.1106-1108) vještak navodi u bitnom kako se ne slaže s tvrdnjom tuženika da je nalaz i mišljenje nejasan jer je potpuno jasno da je tužitelj u ovom predmetu Meludo d.o.o. i da se sve što se u nalazu odnosi na tužitelja odnosi na Meludo d.o.o. Isto tako tuženik je FRANK d.d. u čije ime je društvo ROTO

DINAMIC d.o.o. isporučivalo tuženikove proizvode tužitelju i da sva dokumentacija dostavljena od strane ROTO DINAMICA d.o.o. za potrebe izrade nalaza i mišljenja reprezentira tuženika i mišljenja je da isto na utječe na samu bit vještačenja odnosno izvršavanja zadatka koji je odredio sud. Ako to unosi zabunu u nalaz i mišljenje isto po potrebi može ispraviti. U svjetlu naglaska forme nad sadržajem napominje da su tužitelj i tuženik ugovorili količine u kilogramima, a da niti u evidencijama tužitelja, a isto tako niti u evidenciji tuženika odnosno ROTO DINAMICA d.o.o. nije osigurano praćenje ugovora u ugovorenoj jedinci mjere što je usložilo izradu samog nalaza i mišljenja i fokus prebacilo na računanje koliko u jednoj kutiji čaja ima vrećica čaja u gramima i koliko ta kutija ima kilograma, a što je i bila bit ovog nalaza.

Osim formalnih „omaški“ tuženik nema sadržajnih primjedbi pa prema tome vještak smatra da nema potrebe mijenjati cijeli nalaz i mišljenje pogotovo zato što je u mišljenju jasno navedeno od koga je naručena tuženikova roba (ROTO DINAMIC d.o.o.) iako formalno isto nije stranka u ovom postupku.

Nadalje, iznosi mišljenje prema zadacima vještačenja:

"1.1. utvrdi koje tuženikove proizvode i u kojoj količini je tužitelj naručio od Roto dinamic d.o.o. u razdoblju od 15. lipnja 2022. godine do 10. travnja 2024. godine, odnosno do 19. travnja 2024. godine

Prema podacima tuženika tužitelj je od Roto dinamic d.o.o. naručio 1.403,00 kg Stretto espresso kave u zrnju dok je prema podacima tužitelja to 1.432,00 kg.

Prema podacima tuženika tužitelj je od Roto dinamic d.o.o. na naručio 1.048,77 kg ostalih proizvoda iz asortimana Francka: Instant cappuccino, Instant kava, Hot Mix (vruća čokolada i kakao, čajeve, Franck ugostiteljske šećere i druge proizvode iz FRANCK HoReCa asortimana.

Iz dokumentacije tužitelja nije moguće utvrditi masu naručenih ostalih proizvoda.

1.2. te da utvrdi je li tužitelj do dana izrade nalaza i mišljenja tako naručene količine u cijelosti ili djelomično vratio društvu Roto dinamic d.o.o.

U dostavljenoj dokumentaciji nema podataka o povratu robe. U robno materijalnim karticama tužitelja kao izlaz robe evidentirani su samo dnevni promet.

49. Tuženik u podnesku od 24. listopada 2025. (str.1111-1112) u bitnom navodi da je vještakinja razjasnila na koji je način u pisanom Nalazu i mišljenju – koristila terminologiju „tužitelj“ / „tuženik“ / „ROTO DINAMIC d.o.o.“, odnosno da je, umjesto riječ tuženik koristila tvrtku ugovorenog dobavljača (ROTO DINAMIC d.o.o.) budući je spomenuto društvo, u ime tuženika, isporučivalo tužitelju proizvode slijedom čega sva dokumentacija dostavljena od strane dobavljača reprezentira tuženika. U svemu preostalom, vještakinja je ostala pri svom, već iznesenom, Nalazu i mišljenju od 01.09.2025. Tuženik, stoga, nema primjedbi na Odgovor vještakinje te je s istim suglasan.

50. Tužitelj se očitovao na nalaz i mišljenje vještaka (str.1113) i ističe da količine naručene kave i drugih proizvoda odgovaraju količina koje je tužitelj naručio i platio putem transakcijskog računa, odnosno bezgotovinski. Međutim, pored količina kave i drugih proizvoda koje je naručivao i plaćao virmentski, tužitelj da je vršio narudžbe kave i drugih proizvoda koje je plaćao gotovinski, a koje da nisu vidljive u dostavljenim podacima. Slijedom navedenoga, tužitelj predlaže da se od ROTO DINAMIC d.o.o. pribavi podatak o količinama kave i drugih proizvoda koje je tužitelj naručio i platio gotovinskim putem.

51. Utvrđuje se da je 11. svibnja 2026. ROTO DINAMIC d.o.o. po traženju ovog suda dostavio dokumentaciju koja se odnosi na kupnju gotovinskim putem (str. 1129-1140) koji podnesak sa dokumentacijom je proslijeđen punomoćnicima stranaka radi očitovanja.

52. Tuženik se podneskom od 27. svibnja 2026. očitovao (str.1143-1144) da je društvo ROTO DINAMIC d.o.o. dostavilo R1 račune koje je tužitelj podmirio gotovinskim putem, a iz kojih proizlazi da je na navedeni način tužitelj naručio od ROTO DINAMIC d.o.o.:

- 39 kg kave,
i to: 15 kg (Račun-OTP S R1 VP 49-16-1001828 od 07.02.2023.)
12 kg (Račun-OTP S R1 VP 145-16-1001828 od 16.03.2023.)
9 kg (Račun-OTP S R1 VP 305-29-1004221 od 12.09.2023.)
2 kg (Račun-OTP R1 VP 19892-D16-48049 od 01.09.2023.)
1 kg (Račun-OTP R1 VP 19885-D16-48049 od 01.09.2023.) i
- 8,64 kg ostalih proizvoda, i to:
8,6 kg (Račun-OTP S R1 VP 144-16-1001828 od 16.03.2023.)
0,04 kg (Račun-OTP S R1 VP 48-16-1001828 od 07.02.2023.).

Nadalje tuženik navodi da ako se navedenim (dakle, gotovinski plaćenim) količinama pribroje i raniji podaci iz Nalaza i mišljenja vještaka (tj. količine koje je tužitelj plaćao preko transakcijskog računa) 1.403 kg kave i 1.048 kg ostalih proizvoda, proizlazi da je tužitelj sveukupno naručio od društva ROTO DINAMIC d.o.o.: 1.442 kg kave (39 + 1.403) i 1.056,64 kg ostalih proizvoda (8,64 + 1.048).

Tuženik zaključuje da ne bi smjelo biti sporno da je tužitelj povrijedio ugovorne obveze jer:

- nije naručio od ROTO DINAMIC d.o.o., u najboljem slučaju, još minimalno 158 kg kave, nije naručio od ROTO DINAMIC d.o.o., u najboljem slučaju, još minimalno 543,36 kg ostalih proizvoda pa onda

- količine koje se obvezao naručiti tužitelj nije ni servirao i potrošio, dok je samostalno i bez znanja tuženika demontirao tuženikovu opremu.

Kraj takvog stanja stvari, tuženik da je sukladno odredbi iz članka 5.2. predmetnog Ugovora osnovano podnio Zahtjev za izravnu naplatu svoje tražbine.

Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu da u cijelosti odbije tužiteljev tužbeni zahtjev.

53. U podnesku od 1. lipnja 2026. (str. 1145-1146) tužitelj je naveo da nema primjedbi na podatke dostavljene od strane ROTO DINAMIC d.o.o., a koji da potvrđuju količine kave i ostalih proizvoda koje je tužitelj tijekom trajanja ugovornog odnosa podmirio gotovinskim putem. Iz dostavljene dokumentacije proizlazi da je tužitelj preuzeo 39 kg kave, odnosno pribrojeno ranijim podacima iz Nalaza i mišljenja vještaka ukupno 1.442 kg kave od ugovorene količine od 1.600 kg, slijedom čega razlika da iznosi svega 158 kg. Navedeno da znači da je ugovor izvršen u opsegu od 90,125 %, odnosno u pretežitom dijelu. Stoga dostavljeni podaci upravo da potvrđuju da je tužitelj svoju ugovornu obvezu ispunio gotovo u cijelosti. Tužitelj ističe da se ne radi o značajnijoj povredi ugovorne obveze, već o neznatnom odstupanju u odnosu na ukupno ugovorenu količinu. Pri tome da valja imati u vidu da je svrha ugovora ostvarena, budući da je tuženik tijekom ugovornog razdoblja plasirao i prodao tužitelju gotovo cjelokupnu ugovorenu količinu kave. Podaci

dostavljeni od strane ROTO DINAMIC d.o.o. da potvrđuju navode tužitelja o količinama kave i ostalih proizvoda koje je tijekom ugovornog razdoblja podmirio gotovinskim putem te predstavljaju dodatnu potvrdu da je ugovor izvršen u pretežitom dijelu. Navedeno da upućuje na zaključak da je ugovor gotovo u cijelosti izvršen te da je njegova svrha u potpunosti ostvarena. Stoga da se eventualno odstupanje od ugovorene količine od svega 158 kg kave ne može smatrati značajnijom, a osobito ne bitnom povredom ugovorne obveze koja bi opravdavala povrat primljene nagrade u cijelosti. S obzirom na navedeno, eventualno ne preuzimanje preostale količine od 158 kg kave nerazmjerno je težini eventualne povrede te protivno načelu savjesnosti i poštenja iz članka 4. Zakona o obveznim odnosima, osobito imajući u vidu da je ugovor u pretežitom dijelu izvršen, te da je interes ugovornih strana ostvaren. Stoga tužitelj ostaje kod svih navoda iz tužbe i tijekom postupka iznesenih podnesaka te predlaže da sud iste cijeni prilikom donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari.

54. Na ročištu za glavnu raspravu (str. 1147-1148) tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva te ne predlaže dodatno očitovanje vještaka niti njegovo usmeno saslušanje.

55. Tuženik je na ročištu naveo kako ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda. U odnosu na podnesak tužitelja od 1. lipnja 2026., tuženik se protivi iznesenim navodima tužitelja i tužiteljevom pokušaju da prikaže da se njegova ugovorna obveza sastojala isključivo u narudžbi kave. Naime, a kako je tuženik to više puta isticao i tijekom postupka, predmetni Zahtjev za izravnu naplatu odaslan je na FINU odnosno tužitelj je povrijedio ugovorne obveze jer je naručio 158 kg kave manje nego se obvezao, te je naručio 543 kg ostalih proizvoda manje nego se obvezao, te nije servirao i potrošio 1600 kg kave i 1600 kg ostalih proizvoda, a što se obvezao ugovorom, te je samostalno i bez znanja tuženika demontirao njegovu opremu. Suprotno navodima tužitelja, u konkretnom slučaju svrha ugovora nije ispunjena jer je tuženik ostao uskraćen za prezentaciju (što uključuje kupnju, serviranje i potrošnju) čak 701 kg proizvoda na tržištu.

Nadalje je tuženik na ročištu naveo da su naprijed navedene brojke izračunate na način da su podaci iz svih 8 računa koje je društvo ROTO DINAMIC d.o.o. dostavilo sudu podneskom od 8. svibnja 2026. pribrojani podacima iz nalaza i mišljenja vještaka. Međutim, kako je tuženik naknadno utvrdio da je 5 računa ROTO DINAMIC d.o.o. već obuhvaćeno u nalazu i mišljenju, i to 49-16-101828, 48-16-10828, 305-29-104221, 13575-D16-48049 i 19885-D16-48049, to da proizlazi da je tužiteljeva povreda ugovora još veća odnosno da gore navedene brojke treba umanjiti za ukupno 25 kg kave i 0,04 kg ostalih proizvoda. Nadalje je naveo da tuženik nema prigovora na nalaz i mišljenje vještaka i u tom smislu navodi da nema potrebe za usmenim saslušanjem vještaka.

56. Tuženik tijekom postupka navodi da nenarudžbom ugovorenih količina Robe i neovlaštenom demontažom tuženikove opreme tužitelj je prekršio ugovorne obveze (čl. 2. i čl. 4.), to da je time postupajući po odredbi iz čl. 5.2. Ugovora 26.04.2024. osnovano podnio Financijskoj agenciji Zahtjeve za izravnu naplatu protiv tužitelja temeljem Zadužnice OV-4163/20 i temeljem Zadužnice OV-4974/22.

57. U odnosu na navode tužitelja da se radilo o tipskom ugovoru valja navesti da je tužitelj trgovac te je dužan postupati s pažnjom dobrog gospodarstvenika, te se ne može prihvatiti da su ugovorene količine iz čl.2. ugovora nerealne, jer mu je u trenutku sklapanja ugovora trebalo biti jasno što potpisuje i na što se obvezuje.

58. Iz provedenih dokaza i to prvenstveno iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka i dostavljene dokumentacije dobavljača ROTO DINAMIC d.o.o. kao i očitovanja stranaka proizlazi da tuženik nije naručio ukupno ugovorenih 1.600,00 kg kave, niti ukupno ugovorenih 1.600,00 kg ostalih proizvoda tuženika sukladno sklopljenom Ugovoru o poslovnoj suradnji iz 2022. Naime i sam tužitelj u podnesku od 1. lipnja 2026. (str. 1145-1146 spisa) navodi da je ukoliko se podacima iz nalaza i mišljenja vještaka pribroje i 39 kg kave prema podacima o gotovinskim uplatama da proizlazi 1.442,00 kg kave od ugovorenih 1.600,00 kg i da navedeno znači da je ugovor izvršen u pretežitom dijelu od 90% stoga smatra da se odstupanje od ugovorene količine od svega 158 kg kave ne može smatrati značajnijom koja bi opravdavala povrat primljene nagrade u cijelosti.

59. Odredbe čl.350. Zakona o obveznim odnosima važećeg u vrijeme sklapanja ugovora („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15., 29/18., 126/21., dalje: ZOO) glase:

„(1) Vjerovnik i dužnik mogu ugovoriti da će dužnik platiti vjerovniku određeni novčani iznos ili pribaviti neku drugu materijalnu korist ako ne ispuni svoju obvezu ili ako zakasni s njezinim ispunjenjem ili ako je neuredno ispuni.

(2) Ako što drugo ne proizlazi iz ugovora, smatra se da je kazna ugovorena za slučaj da dužnik kasni s ispunjenjem.

(3) Ugovorna kazna ne može biti ugovorena za novčane obveze. „

60. Sukladno odredbama čl. 65. st.1. ZOO-a na temelju obveze vjerovnik je ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a dužnik je dužan u cijelosti ispuniti je.

61. Prema ocjeni ovog suda do neispunjena odnosno neurednog ispunjenja nije došlo iz uzroka za koji dužnik ne bi odgovarao.

62. Sukladno odredbi čl. 354. ZOO-a sud će na zahtjev dužnika smanjiti iznos ugovorne kazne ako nađe da je ona nerazmjerno visoka s obzirom na vrijednost i značenje objekta obveze. Naime protivljenje tužitelja obvezi plaćanja ugovorne kazne sadržava u sebi i protivljenje visini u kojoj je zatraženo plaćanje ugovorne kazne (tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-800/97 od 21. travnja 1998.).

63. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je njegov motiv za sklapanje Ugovora bila prezentacija kave Stretto espresso na tržištu i želja da posjetitelji 1.tužiteljevog ugostiteljskog objekta (krajnji kupci) konzumiraju upravo tu vrstu tuženikove kave

64. Valja navesti da je i tužitelj u podnesku od 12. srpnja 2024. naveo da je motiv tuženika za sklapanje Ugovora bila prezentacija robe tuženika, prvenstveno Stretto kave u zrnju, koju kavu da je tužitelj prezentirao na tržištu i nudio na

konzumaciju potrošačima tijekom trajanja Ugovora, a koji Ugovor da je izvršen ispunjenjem uvjeta narudžbe 1.600,00 kg robe tuženika.

63. Prema ocjeni ovog suda imajući u vidu sadržaj Ugovora o poslovnoj suradnji stranaka ne radi se o alternativnoj obvezi tužitelja za naručivanje ili kave ili ostalih proizvoda u količini od 1.600,00 kg, kako to tvrdi tužitelj, već se radi o kumulativnoj obvezi naručivanja kave u količini od 1.600,00 kg i ostalih proizvoda u količini od 1.600,00 kg, kako je to tijekom postupka tvrdio tuženik. Naime imajući u vidu pravilo o teretu dokazivanja tužitelj tijekom postupka nije pravovremeno predložio sve adekvatne dokaze na temelju koje bi se nedvojbeno moglo utvrditi koja je bila prava volja stranaka prilikom zaključenja predmetnog ugovora budući da tužitelj nije pravovremeno predložio i dokaz saslušanjem djelatnika tuženika (Mandić) s kojima je tužitelj vršio pregovore vezano za sklapanje ugovora. U tom kontekstu ovaj sud ne može sa dovoljnim stupnjem sigurnosti na temelju iskaza saslušanih svjedoka i zastupnika po zakonu tužitelja utvrditi da je prava volja stranaka kao ugovornih strana bila drugačija od one navedene u pisanom ugovoru. Niti u tom smislu na temelju izvedenih personalnih dokaza ovaj sud s dovoljnim stupnjem sigurnosti može utvrditi da je poslovna praksa stranaka bila takva da se radilo i po ranije sklopljenim ugovorima o alternativnoj obvezi narudžbe kave ili drugih proizvoda kako to tvrdi tužitelj.

64. Činjenica da tužitelj eventualno po ranijim ugovorima nije ispunio obvezu naručivanja u ugovorenoj količini ostalih proizvoda tuženika i da unatoč tome tuženik nije podnosio zahtjeve za naplatu ugovorne kazne po tim ugovorima (na što ukazuje tužitelj tijekom postupka) ne ukazuju sami za sebe da je time bilo ugovoreno alternativno ispunjenje obveza naručivanja zrna kave ili drugih proizvoda u određenim količinama i po tim ugovorima. Moguće je za zaključiti da je, ukoliko i stvarno nije bilo niti u ranijem razdoblju ispunjen obostrani uvjet da je pored ugovorene količine kave naručeno i ukupna količina ostalih proizvoda, tuženik uslijed činjenice da je došlo do daljnje poslovne suradnje stranaka i sklapanja daljnjeg ugovora o poslovnoj suradnji odustao od naplate ugovorne kazne jer naplata ugovorne kazne ovisi o volji stranaka.

65. Prema ocjeni ovog suda tuženik nije prekršio ugovorne obveze predmetnog Ugovora o poslovnoj suradnji iz 2022. kada je demontirao tužnikovu opremu jer to prema izvedenim dokazima nije suprotno sklopljenom ugovoru o poslovnoj suradnji, te su i svjedoci tuženika naveli da je praksa bila takva da su ponekad demontažu vršili i novi dobavljači drugih proizvođača kave.

66. Na temelju izvedenih dokaza proizlazi da je tužitelj do 10. travnja 2024. koristio kafe aparat tuženika te da je do tog razdoblja i naručivao proizvode tužitelja, te da je poslao e-mail poruku djelatniku tuženika o tome da je ispunjena realizacija u cijelosti dana 19. travnja 2024.

Nadalje, proizlazi prema nalazu i mišljenju vještaka i priloženoj knjigovodstveno-financijskoj dokumentaciji da je tužitelj od stupanja na snagu ugovora 15. lipnja 2022. pa sve do travnja 2024. naručivao proizvode tuženika i to u odnosu na kavu u omjeru od 89,00% ugovorene količine i a u odnosu na ostale proizvode u omjeru od 66,00% ugovorne količine.

Naime, kada se iz nalaza i mišljenja vještaka (tj. količine koje je tužitelj plaćao preko transakcijskog računa) i to 1.403 kg kave i 1.048,77 kg ostalih proizvoda, pribroje podatci iz gotovinskih uplata pribavljeni od ROTO DINAMIC d.o.o (str.1129-1140), umanjeno za račune po gotovinskim uplatama koji su obuhvaćeni u nalazu i mišljenju vještaka (kako to navodi tuženik na ročištu za glavnu raspravu od 15. rujna 2026.) proizlazi da je tužitelj sveukupno naručio od društva ROTO DINAMIC d.o.o.:

1.417,00 kg kave (14 + 1.403,00) i

1.057,37 kg ostalih proizvoda (8,60 + 1.048,77).

Kada se navedene količine stave u omjer s ugovorenim količinama 1.417,00/1.600,00 dobije se postotak od 89,00%, te 1.057,37/1.600,00 dobije se postotak od 66%.

Nadalje na temelju izvedenih dokaza proizlazi da tijekom poslovne suradnje stranaka sve do travnja 2024. nije bilo primjedbi vezano za kvalitetu serviranja i pripreme proizvoda tuženika krajnjim korisnicima. S druge strane prema izvedenim dokazima i to prema iskazima djelatnika tužitelja i zastupnika po zakonu proizlazi da određena količina i naručene kave nije bila servirana u ugostiteljskom objektu do obavijesti tužitelja upućene tuženiku putem e-maila da je realiziran ugovor, dakle do 19. travnja 2024., već je bila uskladištena. Radi navedenog, nije ostvarena u potpunosti marketinška svrha ugovora jer i prema iskazu svjedoka Ninoslava Medakovića proizlazi da se ugovorena jednokratna nagrada odnosila na marketinško ulaganje.

Imajući u vidu navedene činjenice ovaj sud ocjenjuje da postoje uvjeti za smanjenje ugovorne kazne jer je ista u konkretnim okolnostima slučaja u visini od 111.500,00 kn uvećano za PDV (27.875,00 kn) ukupno 139.375,00 kn prema fiksnom tečaju konverzije od 7,53450 ukupno 18.498,24 eura previsoka.

67. Prema ocjeni ovog suda primjerena je ugovorna kazna za slučaj neurednog ispunjenja ugovorne obveze u konkretnom slučaju polovica iznosa od 18.498,24 eura dakle 9.249,12 eura sukladno čl. 354. ZOO-a imajući u vidu naprijed navedene vrijednosti objekta obveze odnosno količine naručene robe i činjenicu da nije bilo primjedbi tuženika na samu kvalitetu pripreme i serviranja proizvoda tuženika u ugostiteljskim objektima tužitelja, te da niti sva naručena količina zrna kave i drugih proizvoda tuženika nije do 19. travnja 2024. servirana u ugostiteljskom objektu tužitelja sve kako je naprijed obrazloženo.

68. Radi navedenog prema ocjeni ovog suda budući tuženik nije uredno ispunio svoju ugovornu obvezu jer nije naručio ukupno ugovorene količine kave i ostalih proizvoda tuženika sukladno ugovoru o poslovnoj suradnji od 15. srpnja 2022., već djelomično, to je tužitelj osnovano podnio zahtjev za izravnu naplatu svoje tražbine po predmetnim zadužnicama FINI, koja se tražbina prema ocjeni ovog suda odnosi na ugovornu kaznu iz čl. 5. toč. 2. predmetnog ugovora, ali do iznos od 9.249,12 eura glavnice (smanjene po sudu ugovorne kazne), dok je stoga neosnovano podnesen zahtjev za izravnu naplatu za cijeli iznos glavnice od 18.498,24 eura. Stoga je tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe osnovan do iznosa od 9.249,12 eura glavnice uvećano za zakonske zatezne kamate i troškove ovrhe jer za taj dio tražbine tužitelj u smislu čl. 50. st. 1. toč.7. OZ-a nije ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja.

69. Kako je u postupku ovrhe – izravne naplate tuženik već naplatio ukupan iznos od 19.199,60 eura od tužitelja proizlazi da je osnovan zahtjev tužitelja za isplatu polovice navedenog iznosa i to 9.599,80 eura uvećano za zakonske zatezne kamate sukladno odredbama čl. 29. ZOO-a po stopi za ostale odnose, ali tekuće od 27. lipnja 2024. do isplate, sukladno odredbama čl. 56. st. 3. OZ-a budući je naplata izvršena prema specifikaciji izvršenja osnove za plaćanje dana 26. lipnja 2024.

70. Slijedom navedenog djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja, a djelomično odbijen kao neosnovan kao u izreci ove presude.

71. S obzirom da je tužitelj uspio u postupku 50% u odnosu na osnovu i 50% obzirom na visinu, dok je tuženik time u istom omjeru uspio u odnosu na osnovu i visinu, valjalo je donijeti odluku da svaka stranka snosi svoje troškove postupka sukladno odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a.

72. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Bjelovar, 30. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:

ZLATA BAŠEK
SKRBA

Vrijeme potpisivanja:

30-10-2026
12:14:01

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU
2.5.4.97=#130D48523037393432323639323637
L=BJELOVAR
S=BAŠEK SKRBA
G=ZLATA
CN=ZLATA BAŠEK SKRBA

Sutkinja
Zlata Bašek Skrba

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od primitka odluke, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije došla, presuda se objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu.

Broj zapisa: **9-3088f-6e0dd**

Kontrolni broj: **03b5d-46525-e749e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ZLATA BAŠEK SKRBA, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.